

શ્રીમદ્ધિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુત્ત્વો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

ૐ

સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ

ૐ

જૈનો સંઘશ્ચતુર્ધા ભવતુ વિવિધસદ્જ્ઞાનસંપદ્વિલાસી
શ્રેયઃ સામાજિકં યદ્વિલસતુ સતતં તત્ર પૂર્ણપ્રભાવિ ।
ભક્તિ શ્રીમદ્ગુરુણાં પ્રસરતુ હૃદયે ભાવપૂર્ણપ્રકાશા
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' હાભિલષતિ સદા માસિકં ચેતસીતિ ॥૧॥

પુ. ૧૬. } વીર સં. ૨૪૪૪-આસો આત્મ સં. ૨૩ } અંક ૩ જો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ
૧	શ્રીવીર સ્તુતિ.	૫૭	૫	સ્વાશ્રયી બનો..	૭૦
૨	કેટલાક પ્રસ્તાવિક શ્લોકો.. ...	૫૮	૬	જૈન બંધુઓને ખાસ ઉપયોગી	
૩	સદ્ભાવનાનો અલૌકિક ચમત્કાર અને			સૂચનાઓ.	૭૪
	તે આપણી નસેનસમાં પ્રગટાવવાની		૭	પ્રકીર્ણ.	૭૬
	અનિવાર્ય જરૂર	૫૯	૮	અંશાવલોકન... ..	૭૭
૪	માનસદ્યોતન.	૬૧	૯	વર્તમાન સમાચાર અને સ્વર્ગવાસ	
				નોંધ... ..	૭૮

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) રૂપાલ અર્થ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીર્ણાવલી ગ્રંથ.

ઉપરનો ગ્રંથ મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાનલંકારેને આ સભાનાં ધારા મુજબ ભેટ આપવા માટે પરમપૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મં ના શિષ્ય શ્રી વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિરાજશ્રી લખ્ધિવિજયજી મહારાજના સદુપદેશથી શ્રી માણસા નિવાસી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના સુપુત્ર શેઠ સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમના ધર્મ પત્ની બહેન ચુનીબાઈની આર્થિક સહાય વડે આ સભા તરફથી છપાય છે. જે તૈયાર થયે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ભેટ મોકલવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

જાહેર ખબર.

હાલના મોઘવારી અને દુકાળના વખતમાં શ્રી સુરતના જૈનો તરફથી દુકાળ પીડિત ભાગોમાંના જૈનોની જૈન આળંકારેને સુરતમાં એક વરસ સુધી આશ્રય આપવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે અને હાલ તુરંત આશરે ૨૦૦) છોકરાઓને સુરતમાં રાખવાનો બંદોબસ્ત કરવામાં આવ્યો છે. અને સુરતમાં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેના જૈનભાઈઓ જશે તહેને ખોરાકી પોષાકી રહેકાણુ વિદ્યાભ્યાસ વીગેરેનો યોગ્ય બંદોબસ્ત સુરતના જૈન ભાઈઓ તરફથી કરી આપવામાં આવશે.

M. P. Badamee.

Talakechand Premchand.

G. N. Kapadia.

જાહેર ખબર.

જૈન સેનેટરીઅમ.

મુંબઈ જૈન એસોસીએશન ઓફ ઇન્ડીઆ મારફતે નીમાએલ જૈન સેનેટરીઅમ કમીટીના ઓન. સેક્રેટરીઓ પર પત્ર લખી, ધી ઇન્ટરનેશનલ ટ્રેડીંગ કું. તરફથી મી. કે. બી. વકીલ તેમજ મી. મણીલાલ મહોકમદાસ શાહે દરેકે રૂપીઆ એક હજાર, મુંબઈ શહેરમાં વસ્તા જૈન ભાઈઓ સાથે મુંબઈ શહેરનાં પરામાં બાંધવા ધારેલા જૈન સેનેટરીઅમના મકાન ફંડમાં આપવા સાથે કબુલાત આપી છે, તે માટે ઓનરરી સેક્રેટરીઓ આભાર માને છે અને આશા રાખે છે કે જૈન ટ્રામના બીજા શ્રીમંતો પણ આ પૂન્યના કાર્યમાં પોતાનાથી બનતો ફાળો આપી જૈનો સાથે એક સેનેટરીઅમ કાયમ માટે બંધાય તેવા ઉપાયો યોજવા પ્રયત્નો કરશે.

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શ્રી આત્મારામજી જૈન પુસ્તકાલય. દરાપુરા. લાઘક મેમ્બર.
- ૨ સલોત હરગોવનદાસ લક્ષ્મીચંદ ૨૦ ભાવનગર પે. વ. વાર્ષિક મેમ્બર.
- ૩ શા ભાઈચંદ મોતીચંદ ૨૦ ભાદોલ.

—o—o—o—

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इदं हि रागद्वेषमोहायजिज्ञृतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

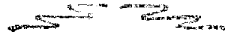
પુસ્તક ૧૩] વીર સંવત્ ૨૦૪૪, આશ્વીન આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૩ જો.

શ્રી વીર સ્તુતિ.

(સ્વધરા.)

આપે છે શૈલ્ય સુધા રસમય અતિશે સેવકોને સદાથે,
 વિસ્તારે જ્ઞાન જ્યોતિ વિલય કરી સદા મોહનો અંધકાર;
 પોષે છે જ્ઞાન વૃક્ષ પુરણુ બની મહા રે'મથી નેમથી એ,
 મોક્ષશ્રીથી વિભવિત્ પુરણુ વીર શશી સેવજો નિત્ય હર્ષે.

V. M. Shah.

૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક મસ્તાવિક 'લોકો.

પદાત્મક ભાષાંતર સહિત.

લે. રા. રા. કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી.

કોઠ્ઠીન્ પ્રાપ્ય ન ગર્વિતો વિષયિણઃ કસ્યાપદોઽસ્તં ગતાઃ
 સ્ત્રીભિઃ કસ્ય ન સ્વઙ્ઙિતં શ્રુતિ મનઃ કો નામ રાજ્ઞાં પ્રિયઃ ।
 કઃ કાલસ્ય ન ગોચરાન્તરગતઃ કોઠ્ઠી ગતો ગૌરવં
 કો વા દુર્જનવાણુરાસુ પાતિતઃ ક્ષેમેણ યાતઃ પુમાન્ ॥

શાદુલ.

કોનું ચિત્ત થયું ન ખંડિત ખરે આ વિશ્વમાં નારીથી ?
 કોને ગર્વ થયો ન ભાઈ ! પલમાં પૈસા તણી પ્રાપ્તિથી ?
 કાળે કયા જનને ન ભક્ષ કરિયો આયુષ્ય પુરું થતાં ?
 કયા અર્થિ જનને મહત્વ મળિયું સંસારમાં ભીખતાં ?
 દ્રેષી દુષ્ટ જનો તણા કપટની જાળે ફસાઈ પડી,
 ક્ષેમે મુકત થવા કયા સુજનને મુકિત પછીથી જડી ?
 કયા સ્ત્રી લંપટને ન નિત્ય દમતી વેગે વડી આપદા ?
 રાજાને પ્રિય કોણ છે વળિ કહો આ વિશ્વમાં સર્વદા ?

માતા નિંદતિ નામિનંદતિ પિતા આતા ન સંપ્રાષતે ।

મૃત્યુઃ કુપ્યતિ નાનુગચ્છતિ સુતઃ કાન્તા ન સંરંજતે ।

અર્થ પ્રાર્થનશંકયા ન કુરુતેઽપ્યાલાપમાત્રં સુહૃત્

તસ્માદર્થમુપાર્જયસ્વ ચ સસ્ત્રે હ્યર્થસ્ય સર્વે વશાઃ ॥

હરિગીત.

નિંદા કરે માતા, પિતા પ્રીતે ન બોલાવે કદિ,
 કાન્તા ન મનરંજન કરે મુખથી મધુર વાણી વદી;
 ભાઈ ન પૂછે ભાવ સુત આજ્ઞા સહુ ઉઠાપતા,
 ધન માગશે એ ભય થકી મિત્રો ન મનમાં આપતા.
 ધનહીન જનની જગતમાં આવી દશા દેખાય છે,
 ધનવાનને સુત દાર માતા સર્વ આધીન થાય છે;

કેટલાક પ્રસ્તાવિક શ્લોકો.

૫૯

તે માટે શાણા સજ્જનો ધન કાજ થતો બહુ કરે,
થતો છતાં જો ના મળે તો દૈવનો દોષજ ખરો.

દૃષ્ટં ક્ષીણફલં ત્યજંતિ વિહંગાઃ શુષ્કં સરઃ સારસાઃ
પુષ્પં પર્યુષિતં ત્યજન્તિ મધુષા દગ્ધં વનન્તં મૃગાઃ ।
નિર્દ્રવ્યં પુરુષં ત્યજન્તિ ગણિકા ઞ્રષ્ટશ્રિયં મન્ત્રિણઃ
સર્વઃ કાર્યવશાજ્જનોઽભિરમતે કસ્યાસ્તિ કો વલ્લભઃ ॥

ઈન્દ્રવિજય.

ક્ષીણ થતાં ફળ પાંખી તજે તરૂં પટપટ પુષ્પ સુગંધ વિનાના,
સારસ વારિ વિહીન સરોવર દગ્ધ થતાં વનને મૃગ શાણા;
મંત્રિજનો પદબ્રષ્ટ નરાધિપ વાર વધૂ ધનહીન જનોને,
સ્વાર્થ વિષે નર એમ રમે સહુ, કોણ કહો જગમાં પ્રિય કોને ?

एते सत्पुरुषाः परार्थं घटकाः स्वार्थान् परित्यज्य ये
सामान्यास्तु परार्थमुद्यमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये ।
तेऽपि मानव राक्षसाः परहितं स्वार्थाय निध्नन्ति ये
ये तु ध्नन्ति निरर्थकं परहितं ते के न जानीमहे ॥

બુદ્ધણા છંદ.

સ્વાર્થ પોતાતણા ત્યાગી તત્પર રહે પરહિતે જે સદા સજ્જનો તે,
સ્વાર્થ જે જાળવી પરહિતે ઉઘમી માન સામાન્ય પુરૂષો ખરે તે;
સ્વાર્થને કાજ પરહિત હણે જે નરો માનવો તે નહીં દાનવો છે,
પણ વૃથા જે કરે જૂઠું પરતું કહોં નામ તે નીચને કયું ઘટે છે ?

(ચાલુ)

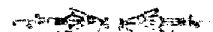
**સદ્ભાવનાનો અલૌકિક ચમત્કાર અને તે આપણી
નસેનસમાં મગટાવવાની અનિવાર્ય જરૂર.**

(લેખક—સદ્ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી—પારણ.)

સમાજનું કે પવિત્ર શાસનનું ખરૂં હિત હૈયે ધરનાર દરેક વ્યક્તિને સદ્ભા-
વના એ પોતાનો મુદ્રાલેખ હોવો જોઈએ, અને તેને પોતાની નસેનસમાં ઉતારી
લેવો જોઈએ.

મુઘ્ધ જીવો અજ્ઞાનવશ માયિક સુખમાં મુઝાઈ રહે છે, જેમ જ્ઞાન શુષ્ક હા-
ડકાને ખાવામાં મઝા માને છે—સુખ સમજે છે પણ તેમાં પરિણામે દુઃખનેજ પામે
છે, તેમ માયિક સુખ પછવાડે દોડતાં મુઘ્ધ જીવો પરિણામે દુઃખજ મેળવે છે. સહુ-
કોઈ સુખનેજ ચાહે છે, પરંતુ તે સુખ ક્ષણવિનાશી નહિ પણ અવિનાશી હોવું
જોઈએ. અસાર નહિ પણ સારભૂત હોવું જોઈએ, તેવું ખરૂં સારભૂત અવિનાશી
સુખ આત્મામાંથીજ મળી શકે છે. મુઘ્ધ—અજ્ઞાની જીવ તે મેળવી શકતો નથી.
જ્ઞાની—વિવેકી આત્માજ તે મેળવવા ભાગ્યશાળી બને છે, યથાર્થ જ્ઞાન—સમજ,
યથાર્થ શ્રદ્ધા—પ્રતીતિ અને યથાર્થ વર્તનવડેજ તેવું વાસ્તવિક સુખ મેળવી શકાય
છે. પ્રત્યેક આત્મામાં અનંત ગુણરાશિ (ખરી ઝવેરાત) છુપી રહેલી છે, તેની
ખરાખર માહેતી, તેવો દ્રઢ વિશ્વાસ અને આત્મામાંજ છુપી રહેલી અનંત ગુ-
ણરાશિને પ્રગટ કરી લેવા સર્વજ્ઞ વચનાનુસારે દ્રઢ પ્રયત્ન એજ સત્યસુખ પ્રાપ્તિનો
અમોઘ ઉપાય છે. અજ્ઞાન અને મોહવશ જીવ ખરો માર્ગ ભૂલી ખોટો માર્ગ પકડી
લઈ સ્વચ્છંદપણે ચાલવામાંજ ચતુરાઈ સમજે છે તેથીજ તે સુખને બદલે દુઃખમાંજ
ગળડતો બંધ છે. ખરેખરી દિલગીરી ઉપજાવે એવી આ દુઃખદાયી સ્થિતિમાંથી
પ્રત્યેક જીવનો ઉદ્ધાર કઈ રીતે થાય એવું હિતચિંતન કરવારૂપ મૈત્રીભાવ, તેના
દુઃખનો અંત આણવા તનથી, મનથી, વચનથી કે ધનથી દરેક શક્ય એવો દ્રઢ
પ્રયત્ન કરવારૂપ કઠ્ઠણાભાવ, કોઈપણ સુખી કે સદ્ગુણીને દેખી કે સાંભળી દીલમાં
પ્રમોદ ધરવારૂપ સુદિતાભાવ, અને ગમે તેવા નીચ—નિંદકર્મ કરનારને પણ કેવળ
કઠ્ઠણાદ્રષ્ટિથી સમજાવી ઠેકાણે પાડવાનું બની નજ શકે ત્યારે પણ તેને કર્મવશ લેખી
રાગદ્વેષ રહિતપણે તટસ્થ રહી સ્વકર્તવ્યપરાયણ થઈ રહેવારૂપ માધ્યસ્થ્યભાવ
સ્વપરને અત્યંત હિતકારી છે. સંસાર પરિબ્રમણ ઉપાદાન કારણરૂપ રાગદ્વેષ અને
મોહાદિકતું સર્વથા ઉન્મૂલન કરવા અને અક્ષય અજરામર મોક્ષસુખ મેળવવા ઇચ્છ-
નાર દરેક વ્યક્તિએ ઉક્ત સદ્ભાવના સ્વહૃદયમાં સદોદ્દેશ્ય રાખવી જોઈએ, એથીજ
આપણે ઐક્યતા ઉપજાવી સ્વપર હિત સરલતાથી સાધી શકીશું, અને અંતે પર-
મશાન્તિ પણ મેળવી શકીશું. મલીન—વિરોધી વિચાર, વાણી અને વર્તનવડે જે
કુસંપ અને અશાન્તિ ઉપજાવી સ્વપરના અહિતમાંજ વધારો કરવામાં આવે છે
અને તેથી બચવા જેમ બને તેમ ઉજ્જવળ—અવિરોધી વિચાર, ઉચ્ચાર અને વર્તન
આદરવાની આપણસહુને અનિવાર્ય જરૂર છે, એવી સ્પષ્ટ સમજ અને પ્રતીતિ રાખી
સ્વપર શ્રેયઃ સાધક પ્રયત્ન કરવા સહુકોઈ બંધુઓ અને બહેનોએ સાવધાનતા
રાખવી ઉચિત છે.

ઈતિશમ.

માનસઘોતન.

(Mental suggestions)

આપણા મન ઉપર જે અસરો, નિશ્ચયો અથવા સંસ્કારો પડે છે તે એ પ્રકારે આપણા માનસબંધારણમાં પ્રવેશ પામે છે. એક તો આપણી ન્યાયશક્તિ દ્વારા તુલના કરી, અથવા બુદ્ધિવડે નિર્ણય કરી, અથવા વિવેકવડે સારાસાર કે યોગ્યા-યોગ્યનો નિર્ધાર કરી જે વિચારને આપણા અંતઃકરણમાં સ્થાન આપીએ છીએ તે, અને બીજો પ્રકાર બુદ્ધિ, વિવેક કે ન્યાયશક્તિના વ્યાપારોની સહાય લીધા વિના માત્ર આવેગ, કે લાગણીથી દોરાઈને આપણા આંતરીક બંધારણમાં જે વિચારો દાખલ થવા દઈએ છીએ તે છે. દલીલ, તુલના અથવા ન્યાયશાસ્ત્ર સંમત નિરૂપણથી આપણા મન ઉપર જે અસર થાય છે તે બુદ્ધિગત નિર્ણય છે. આપણી વિચાર અને મનનશક્તિના વ્યાપારને તે નિર્ણય બાંધવામાં ન્યુનાધિક્યણે અવકાશ રહે છે, અને આપણી ન્યાયવૃત્તિની મંબુરીથીજ તે નિર્ણય પોતાનું જીવન લોગવે છે, એથી ઉલટું આપણી લાગણી અથવા આવેગ દ્વારા આપણા મન ઉપર જે સંસ્કારો પડે છે તેમાં આપણા પૂર્વના અનુભવ અથવા વિવેકની કસોટીનો સુદૃઢ અવકાશ રહેતો નથી. આ પ્રકારે જે સંસ્કારો મનુષ્યના અંતઃકરણમાં સંસ્થાપિત થાય છે તેને માનસઘોતન કહેવામાં આવે છે, એટલે કે તેમાં જે સંસ્કારો આપણી બુદ્ધિના દ્વારથી આપણા મનમાં પ્રવેશ પામવા બેઠે છે તે સંસ્કારો તે દ્વારથી પ્રવેશ ન પામતા, લાગણી અથવા હૃદયના દ્વારથી પ્રવેશ પામે છે. જૈન શાસ્ત્રની પરિભાષામાં આ માનસઘોતનને ઓધસંજ્ઞાના નામથી ઓળખવામાં આવી છે.

આ ઘોતન અથવા ઓધસંજ્ઞા અને આપણા બુદ્ધિગત નિર્ણયો એ બે વચ્ચે આપણે ઘણીવાર કશો પ્રભેદ જોઈ શકતા નથી; જે વિચારો આપણે ઓધસંજ્ઞાથી નિભાવતા આવ્યા છીએ તેને પણ આપણે બહુધા આપણા બુદ્ધિગત વિચારરૂપે માની લઈએ છીએ, કેમકે એક વિચાર એક વખત આપણા અંતઃકરણમાં દાખલ થઈ ગયા પછી (ભલે તે વિચાર ન્યાયશક્તિના પ્રવર્તન દ્વારા કે માત્ર ઓધસંજ્ઞાથી દાખલ થઈ ગયો હોય) ફરીથી તે આપણા ભાનના પ્રદેશમાં આવે છે, ત્યારે તેને આપણે આપણો સ્વતંત્ર અને આપણી મુખત્યારીથી બાંધેલા વિચારરૂપે સ્વીકારીએ છીએ. એ વિચાર, નિર્ણય કે ભાવના આપણી ન્યાયવૃત્તિની કસોટીથી કસાએલી છે કે કેમ, અથવા વિવેકના પ્રકાશમાં તે યોગ્ય છે કે કેમ તે પ્રથક્કરણ કરવાનું કાર્ય બહુજ થોડાં મનુષ્યો કરે છે.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણે બધા અહોનિશ ચોતરફથી આ પ્રકારના ઘોતનોનો સંગ્રહ કરતાજ રહીએ છીએ. એ ઘોતનના સ્વરૂપનો, પ્રકારનો તેમજ પ્રમાણનો આધાર આપણી ન્યાયશક્તિના તારતમ્ય ઉપર આપણી સારાસાર નિર્ણય કરવાની શક્તિ ઉપર અને આપણા સંકલ્પ-બળના ન્યુનાધિકપણા ઉપર રહેલો છે. આ બધાં મનુષ્યો છેક બાલ્યકાળથી આ પ્રકારના ઘોતનોનો સંગ્રહ કરતાજ આવે છે અને એ ઘોતનો આપણી કેળવણીનો એક ઘણોજ અગત્યનો વિભાગ છે. બાલ્યકાળના ઘોતનો ઉપરજ મનુષ્યના ભાવી જીવનના ઉત્કર્ષનો ઘણો આધાર રહે છે, પરંતુ જે વયે પહોંચ્યા પછી આપણામાં ન્યાય, વિવેક અને બુદ્ધિ-શક્તિનો સ્વાભાવિક ઉદય થાય છે તે વયે પણ જો આપણે એ પ્રકારના ઘોતોને આપણા માનસબંધારણમાં પ્રવેશ્યે જવાની સંમતિ આપ્યા કરીએ તો આપણા જીવન ઉપર ઘણી માઠી અસર થવા યોગ્ય છે, કેમકે અન્ય મનુષ્યોના અથવા આસપાસના સંયોગોની અસરોને અતિ માત્રામાં આધિન રહેવું એ આપણા સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વનો પરિત્યાગ કરી દેવા તુલ્ય છે. મનુષ્ય માત્ર એક સ્વતંત્ર વ્યક્તિ છે તેને પોતાનું પ્રથક, નિરાળું અને વિશિષ્ટ સ્વત્વ છે. જ્યાંસુધી મનુષ્ય પોતાનું વ્યક્તિત્વ અથવા સ્વત્વ સંભાળતો નથી, અને પોતાની ન્યાયશક્તિના વ્યાપાર દ્વારા યોગ્યાયોગ્યનો નિર્ણય કરી તદનુસાર પોતાના જીવનને નિયમાવતો નથી ત્યાંસુધી ખરા અર્થમાં વ્યક્તિ (individual) નથા ત્યાંસુધી તે પાત્ર આસપાસની અસરો, સંસ્કારો, સંસાઓ અને ઘોતનોને ગ્રહી કરતું એક સંયોગોનું ક્ષુદ્ર પ્રાણી છે. જે મનુષ્ય જેટલે દરજ્જે વ્યક્તિત્વહિન છે તે મનુષ્ય તેટલે દરજ્જે પોતાના વિચારો બાંધવાનું કામ બીજાને સોંપે છે, અને તે બીજા શખ્સે બાંધીને તૈયાર કરી આપેલા વિચારોને સત્ય અને સિદ્ધ માની લઈ પોતાના અંતઃકરણમાં તેને આરૂઢ થવા દે છે, વખત જતાં જ્યારે તે વિચારો પુનઃ તેના ભાનની મર્યાદાના ક્ષેત્રમાં આવે છે ત્યારે તે વિચારોને તે પોતાના સ્વતંત્ર વિચારો તરીકે માની લેવાની ભૂલ કરે છે. મનુષ્યની ન્યાયશક્તિ જેટલે અંશે ન્યુન હોય છે તેટલે અંશે તેનું સ્વત્વ અથવા વ્યક્તિત્વ પણ કમી હોય છે, અને તે ન્યુનતાના પ્રમાણમાં આસપાસના પ્રાણી પદાર્થોમાંથી ઘોતનો ગ્રહણ કરવાની તેની પાત્રતા વધારે હોય છે.

બહુજ અલ્પ મનુષ્યો જાતે સ્વતંત્ર વિચારો બાંધતા હોય છે. તેઓ જેમ અન્યકાર્ય પોતાના ઘરના માણસો અથવા નોકરોને સોંપે છે તેમ વિચારો બાંધવાનું કામ પણ બીજાને સોંપે છે. અને પછી તે બાંધાઈને નકી થયેલા વિચારોને પોતે બાંધેલા તરીકે માની લઈ પોતાના અભિમાનને નિભાવે છે. એ વિચારો બાંધનાર, જો તે વિચારો ધર્મ, આચાર કે પારલૌકીક વિષયને લગતા હોય છે તો તે શખ્સ એક મહાન પુરૂષ રૂપે મનાય છે, આવા પુરૂષો પોતાના વિષયને લગતા

માનસઘોતન.

૬૩

જે નિર્ણય ઉપર આવ્યા હોય છે તે નિર્ણયને અંગે તેમણે જે મનોવ્યાપાર સેવ્યા હોય છે, તે બધા મનોવ્યાપારનું સ્વરૂપ તેઓ પોતાના વિચારના શાહકોને જણાવી શકતા નથી. કેમકે તે શ્રદ્ધા કરવા જેટલું તેમનામાં વ્યક્તિત્વ સ્ફુટ થયેલું હોતું નથી. આથી તેઓ માત્ર સિદ્ધાંતરૂપે, પોતાના છેવટના નિર્ણયને રબ્બુ કરે છે. આસપાસના લોકો તે નિર્ણયને પકડી લે છે અને તેને પોતાના હૃદયમાં ઉડા જામવાની પરવાનગી આપે છે. આમ થાય એ એક પ્રકારનું ઘોતન છે. એ ઘોતનને અંગે આપણામાં ઉપસ્થિત થયેલો નિર્ણય શુદ્ધ છે કે અશુદ્ધ છે, યોગ્ય છે કે અયોગ્ય છે એ બુદ્ધિ વાત છે, પરંતુ તે નિર્ણય આપણામાં બુદ્ધિના દ્વારથી પ્રવેશ્યો હોતો નથી. જ્યાંસુધી એ નિર્ણય-અગર તે ગમે તેવો ઉચ્ચ, વિશુદ્ધ કે ભવ્ય હોય-તોપણ જ્યાંસુધી તે માત્ર લાગણી અથવા આવેગના જોરથી આપણામાં નિવાસ પામેલો હોય છે ત્યાંસુધી તેની કિંમત બહુ જુજ છે. રત્નની કિંમત તેના રત્નપણા ઉપર નથી, પરંતુ તે ચીજ રત્ન છે એ પ્રકારના આપણા ભાન ઉપર છે.

આપણા જીવનનું જે આપણે પ્રયત્ન કરીએ તો આપણને માલુમ પડે કે તે સોએ નવાણું ટકા ઘોતનોતુંજ રચાયેલું છે, મનુષ્ય પોતે બહુજ મોડી વાતોનો નિર્ણય કરે છે. મોટે ભાગે તે બીજાએ કરેલા નિર્ણયને જ પોતાની અક્ષલથી થયેલા નિર્ણયોરૂપે માની લઈ નિભાવે છે. આ માનસઘોતનના ચાર મુખ્ય વર્ગ છે. આપણે આ સ્થળે ચારે વર્ગનો અનુક્રમે વિચાર કરીશું.

આસ પુરૂષ તથા પ્રમાણભૂત ગણાતા પુરૂષો તરફથી મનુષ્યોને જે કાંઈ કહેવામાં આવે છે તે કથનને મનુષ્યો તેની વાસ્તવીક કીમતે ન આંકતા તે અસુક પુરૂષ વિશેષતઃ વાક્ય છે એટલાજ કારણથી તે કથન ઉપર અસાધારણ મહત્ત્વ અર્પે છે. આપણે જે પુરૂષો પ્રત્યે વંશપરંપરા ગત દેવોના કારણથી, અથવા તે પુરૂષના માત્ર ગાદ્યાચરણના કારણથી, પૂજ્યભાવથી જોતા આવ્યા હોઈએ છીએ તે પુરૂષ જો આપણને કોઈ વાક્ય દૃઢપણે નિશ્ચયપણાના આડંબર સહિત કહે તો તે વાક્યને આપણે યથાર્થ માની લઈએ છીએ, અને સામાન્ય રીતે આપણી ન્યાયબુદ્ધિનું પ્રવર્તન તે વાક્યના સંબંધે યોજતા નથી. ઘણા ઢોંગી મનુષ્યો આ પ્રમાણે પ્રમાણ-ભૂતપણાનો આડંબર એવી હીકમતથી સચોટ રીતે ચલાવી શકે છે કે તેના ઘોતનની અસર બીજી બધી રીતે ડાહ્યા અને બુદ્ધિમાન ગણાતા મનુષ્યો ઉપર પણ થાય છે. આવા મનુષ્યો જે કાંઈ કહે છે તે યથાર્થ છે કે કેમ તે સંબંધી કાંઈ પણ પ્રશ્ન થયા વિના તેની વાતનો સ્વીકાર થાય છે. ઘટતો આડંબર, ગંભીરતા અને પોતાવડે પ્રતિપાદિત થતા વિષયના મહત્ત્વનો દેખાવ, એટલા વાના હોય તો પ્રાકૃત સમુદાય તે મનુષ્યના ગમે તેવા કથનને સ્વીકારી લે છે. આ વિશ્વમાં ધર્મના જ્ઞાને

જેટલા ખોટા તુતો ચાલ્યા છે તેનો ઇતિહાસ તે ફક્ત આ પ્રકારના પ્રમાણુભૂતપણાના દોષતનનો જ ઇતિહાસ છે. આજે પણ એવી અનેક પ્રવચનાઓ અને સ્વાર્થપૂર્ણ ઘટનાઓ દરેક ધર્મમાં આ પ્રકારના દોષતનના બળથી ચાલી રહેલી છે.

જે સમુદાય કે સંપ્રદાયમાં તેના અંગભૂત મનુષ્યોની ન્યાયબુદ્ધિનો પ્રવાહ જેટલા દરજ્જે મંદ અને છીંછરો હોય છે તેટલા દરજ્જે તે સમુદાય આવા પ્રકારના “ધાર્મિક” દોષતનોને આધીન રહે છે. આવા સમાજમાં જો એક ન્યુનાધિક પ્રતાપયુક્ત વ્યક્તિ આવી કહે કે:—“ભાઈઓ! આપણા પ્રભુએ અમુક સ્થાને આ પ્રકારે કહ્યું છે માટે તમે અમુક અમુક કાર્ય કરો.” તો તુર્તજ તે સમાજ તે કથનને પોતાની ન્યાયની કસોટીએ ચઢાવ્યા વિના ગ્રહણ કરી લેશે. અને પોતાના પરસેવાથી એકત્ર કરેલા દ્રવ્યનો કોઈ કાલ્પનીક હેતુની સિદ્ધિ માટે આંધળો વ્યય કરી નાંખશે. તદ્દન ખોટા અને પાયા વગરના તુતો અનેક મૂર્ખ મનુષ્યોદ્ધારા ચાલે છે અને તે ભલા પ્રકારે નભે જાય છે તેનું કારણ એટલું જ છે કે જો મૂર્ખ જેવા મનુષ્યો અમુક પ્રકારના ઢોંગ અને વર્તનની ધાટીના પ્રભાવથી અમુક પ્રકારનું દોષતન આસપાસના સમુદાય ઉપર ઉપજાવી શકે છે. જેઓએ પોતાની ન્યાયબુદ્ધિને ઘરાણે મુકી છે તેઓ ભાગ્યેજ પોતાના હૃદયને પુછવાની તક લે છે કે:—“આ વિષયમાં મારી ન્યાયબુદ્ધિ શું ઉત્તર આપે છે.” તેઓ આવી બાબતમાં પોતાના હૃદયને એટલું જ પુછે છે કે “આ વિષયમાં ફલાણા ભાઈ કે અમુક વ્યક્તિનું શું કહેવું છે.” તેઓ દરેક બાબતમાં કોઈ પ્રમાણુભૂત ગણુતા પુરૂષના અભિપ્રાયની અપેક્ષા રાખે છે. પોતાને પ્રાપ્ત થયેલી બુદ્ધિની બક્ષીશનો ઉપયોગ કરવાનું સાહસ ઉઠાવવું એ તેને મહાભારત કાર્ય ભાસે છે. આવા મનુષ્યોને પોતાના વ્યક્તિત્વની કશીજ કીમત હોતી નથી, પોતાનું સ્વત્વ શું છે તેનું તેમને સુદૃઢ ભાન હોતું નથી. તેઓ પારકાના અભિપ્રાય પ્રમાણે પોતાના અભિપ્રાયનું સ્વરૂપ ગોઠવી દે છે. પોતાના વ્યક્તિત્વને સજ્જડ દૃઢ અને મજબુત કરવાને બદલે તેને શીથિલ, મંદ અને ઢીલું કરી નાંખે છે, અને બીજા મનુષ્યો તેમના અંતઃકરણમાં પ્રમાણુ-ભૂતપણાના આડંબર નીચે જે કાંઈ ઠસાવે તેને તેઓ કાંઈ પણ પ્રશ્ન કર્યા વિના સ્વીકારી લે છે.

સમળ વ્યક્તિત્વવાળા મનુષ્યો જોકે અન્ય બુદ્ધિમાન મનુષ્યોના જ્ઞાનનો લાભ લેવાની તક જવા દેતા નથી અને પોતાને ઇષ્ટ વિષયનો અનુભવ મળે તે સ્થાનમાંથી મેળવવા પ્રયત્નવાન રહે છે, તેમ છતાં તેઓ જેમની પાસે જ્ઞાન અથવા અનુભવ મેળવે છે તેઓના કથનનાં વ્યાજબીપણા કે ગેરવ્યાજબીપણાની કસોટી કર્યા પછીજ તે પ્રતિપાદનને તેઓ સ્વીકારે છે. માત્ર પ્રમાણુભૂતપણાના બાહ્યાંડંબરથી તેઓ ભૂલથાપ ખાતા નથી, પરંતુ પ્રત્યેક વસ્તુને તેની આંતરીક કીમતના

માનસઘોતન.

૬૫

ધોરણે આંકીને તે પ્રમાણે ગ્રહણ કરે છે. તેઓ બીજાના અભિપ્રાયને સંભાળપૂર્વક તોળીને, માપીને, કસીને, પરીક્ષણ કરીને તેની વાસ્તવ કીમત નક્કી કરે છે. બહારની સપાટી ઉપર લખેલી કીમત તેમને માન્ય હોતી નથી. અભ્યંતર, અંતર્નિહિત, સાચું મૂલ્ય જ તેમને માન્ય હોય છે.

જીવનની પ્રત્યેક શાખામાં, દુનીયામાં તમે જ્યાં જોશો ત્યાં, આવા ‘પ્રમાણભૂત’ ગણાતા અમુક મનુષ્યો હોય છે અને તેઓ ઉપર કહ્યા તેવા ઘોતનના પ્રલાવથી પોતાના અભિપ્રાયો વિશ્વના અંતઃકરણમાં ઠસાવીને ગેરવ્યાજબી લાલ મેળવી બંધ છે. એ લાલ ફક્ત ભૌતિક દ્રવ્યનો જ હોય છે એમ નથી. દ્રવ્ય ઉપરાંત કીર્તિ, માન, આબરૂ, ખ્યાતિ, માહાત્મ્ય, પયગમ્બરપણું, આદિ પણ તેઓ દુનીયા પાસેથી મેળવી શકે છે. મનુષ્યો જો પોતાની ન્યાયબુદ્ધિને ઉપયોગ કરે, અને પોતાના વ્યક્તિત્વને સામાના પ્રલાવમાં અંબાઈ જવા ન દે તો એ ઘોતનની તેમના ઉપર અયોગ્ય છાપ પડતી નથી. જે પુરૂષોત્તે પોતાના વાસ્તવ સ્વરૂપનું ભાન કોઈ અંશે પ્રાપ્ત થયું છે તેઓનું વ્યક્તિત્વ સમગ્ર થયેલું હોય છે. કોઈ પ્રકારના અસત્યથી, ઢોંગથી કે બાહ્યાડંબરથી તેઓ ઠગાતા નથી.

આ વિશ્વમાં કેઈપણ શુભ, અશુભના કોઈ અંશે મિશ્રણ વિનાનું હોતું નથી એ અમે ભૂલી જતા નથી, છતાં જે કારણોને લીધે આપણી વ્યક્તિત્વની અભિવ્યક્તિ પ્રતિબંધપણુને પામેલી છે, અને આપણે માત્ર અન્યના અભિપ્રાયો અને અન્ય-જનોએ ઠસાવેલા ઉપદેશોનું સંગ્રહસ્થાન થઈ પડેલા છીએ તે કારણોથી ઉત્પન્ન થયેલો બુજ લાલ તેની પરિણામીક હાનિઓ આગળ કાંઈ હીસાબમાં નથી, એમ તો સ્વીકારવું જ પડે છે.

બીજાના ઘોતનને આધિન થવું એ એક પ્રકારની નબળાઈ છે. એ પ્રકારે આધિન બનવામાં તમારી ન્યાય શક્તિનો હાસ થાય છે. તમે પોતે એક પુતલા જેવા બનો છો અને બીજા જેમ આવી ફેરવે એમ તમારી તનમનની ગતિ નિર્ભય છે.

પ્રમાણભૂતપણાના ઘોતન પછી બીજા ઘોતન અનુકરણનું છે. જનાવરો અને અદ્ય વિકાસવાળા મનુષ્યોની લગભગ બધી પ્રવૃત્તિ અનુકરણશીલ હોય છે. બીજા જેમ કરે તેમ કરવું એ તેમની પ્રવૃત્તિનું નિયામક સૂત્ર હોય છે, આવા સમાજનો એક મનુષ્ય અમુક વસ્તુ સંગ્રહે પોતાનો અમુક પ્રકારનો અભિપ્રાય આપે કે તુર્તજ તેની આસપાસના લોકો તેને સ્વીકારી લે છે. અને તે પ્રમાણે સ્વીકારવામાં તેઓ પોતાની ન્યાયશક્તિ કે વિવેક બુદ્ધિને લેશપણ અવકાશ આપતા નથી. એકે કંઈ તેમ બીજા કરવા પ્રેરાય છે, એ બીજાનું અનુકરણ ત્રીજા કરે છે અને એ પ્રમાણે આખું મંડળ અનુકરણના પ્રવાહમાં જીપલાવે છે. લોકો પોતાના નેતા અને આગે-

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાનોને અનુસરવામાં આ અનુકરણના ઘોતનને જ આધિન હોય છે. જનાવરોમાં આ અનુકરણ સંજ્ઞાનું એટલું બધું પ્રાગ્દય હોય છે કે એક પશુએ કરેલું આચરણ અન્યને અનુસર્યા શિવાય ચાલતુજ નથી. ઘેટાના ટોળામાંહેતું એક ઘેટું જો વાડને કુદીને પેલી પાર જાય તો, એ વાડ લઈ લીધા પછી પણ બીજા પાછળના ઘેટાઓ જાણે વાડને કુદવી પડતી હોય એમ કુદીકુદીને ચાલે છે. આમ થવામાં એજ કારણ હોય છે કે તેમનામાં અનુકરણશીળતાની સંજ્ઞા અત્યંત પ્રબળપણે હોય છે, મનુષ્ય સમાજમાં પણ આ પશુપણના સંસ્કારો હજી બહુધા અવશેષ રહેલા હોય છે અને જેટલે અંશે તે પોતાની બુદ્ધિનો, ન્યાયનો અને વિવેકનો ઉપયોગ કરે છે તેટલે અંશે આ પશુઓને સુલભ એવી સંજ્ઞાથી મુક્ત બનતો જાય છે. આત્મવિકાસની ન્યુનતા વાળા સમાજમાં એકજણે અમુક વાત માની, અથવા અમુક આચરણ કર્યું કે તુર્તજ તેનું અનુકરણ થવા માંડે છે. એક અંતઃકરણની મનોભાવના અથવા આવેગ તુર્તજ અન્યના આંતરિક બંધારણ ઉપર અસર કરી પોતાના સ્વરૂપને અનુસરતા આંદોલનો પ્રગટાવે છે અને તે પ્રમાણે ભાવના અથવા કૃતિનું સ્વરૂપ રચાવે છે. દુનીયામાં ચાલતી બધી પ્રકારની ફેશનો, રીતભાતો, પદ્ધતિઓ આદિ આવા પ્રકારની અનુકરણ સંજ્ઞાથી નિર્માયેલું જોવામાં આવે છે. બીજા કરે તેમ આપણે કરવા પ્રેરાઈ એ છીએ. શામાટે તેમ કરવું એનો ખુલાસો આપણે આપણા હૃદય સમક્ષ કરી શકતા નથી. અનુકરણનો ચેપ નબળા મનના મનુષ્યોને તુર્તજ લાગુ પડે છે. રસ્તા ઉપર પાંચ માણસ ભેગા થાય તો તુર્તજ તે ટોળામાં જતા આવતા મનુષ્યો ઉભા રહી લગતા જાય છે. અને એમ કરતા કરતા ટોળું એટલું મોટું થઈ જાય છે કે આખરે પોલીસને આવી વીખેરી નાંખવું પડે છે. મોટા શહેરોમાં આવા દૃશ્યો અનેકના અનુભવમાં આવ્યા હશે. એકજણ ટોળામાં લગ્યો એટલે તેની પછવાડેનો બીજો પણ લગે છે, અને તેમ કરતાં તેની સંખ્યામાં વધારો થતો જાય છે. બાહ્ય વર્તન ઉપરાંત લાગણી સંબંધે પણ આવો અનુકરણ સંજ્ઞાનો ચેપ ઘણીવાર અનુભવવામાં આવે છે. ચાલતી ટ્રેનમાં એકજણ એમ કહે છે કે ઠંડી ઘણી સખત છે. અને તે સાથે જરા ધ્રુજવા લાગે તો તમામને ટાઢનો આવેગ આવવા માંડે છે અને ઘણાખરા પોતાના ઓઢવાના વસ્ત્રો કાઢવા માંડી જાય છે. એકજણે અમુક સુરમાં ગાવાનું શરૂ કર્યું કે તુર્તજ ઘણાખરા એ સુરના તાનને વશ બની પોતે ગાવા માંડી જાય છે. એકજણને દુબકાળ પ્લેગ કે લઠાઈની બીક લાગવા માંડી કે બધાને તેમ થવાનું શરૂ થાય છે. એકજણ આનંદ, ઉત્સાહ કે હાસ્યનો અનુભવ કરે તો આસપાસના મનુષ્યો પણ તેમાં લગવા માંડે છે. આ પ્રભાવ આપણામાં રહેલી અનુકરણ સંજ્ઞાનો છે. વ્યાપાર ઉદ્યોગમાં, વ્યાવહારીક વર્તનોમાં, સામાજિક રિતરિવાજોમાં અને ધાર્મિક અનુષ્ઠાનોમાં પણ આ અનુકરણ સંજ્ઞાના જોરથી જનસમાજનો મોટો ભાગ ધકેલાતો જોવામાં આવે છે. તમારો પડોશી જત્રાએ જવા નીકળ્યો એટલે

માનસ ઘોતન.

૬૭

તમને પણ તેમ કરવાનું હીલ થઇ આવે છે. કારણ કશુંજ નહીં માત્ર અનુકરણ કરવાના તમારા વેગને તમે ખાળી શકતા નથી. જ્યારે આપણું સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ, આત્મત્વ અને સ્વત્વનો આપણે સાક્ષાત્કાર કરી શકીએ છીએ ત્યારે આ પશુઓને યોગ્ય એવી સંજ્ઞા નીકળી જાય છે. તે પછી આપણે ન્યાય, વિવેક અને બુદ્ધિના વ્યાપારોદ્ધાર આપણી પ્રવૃત્તિને નિયમાવી શકવા સમર્થ થઇએ છીએ. પછી ટોળાની પ્રવૃત્તિને અનુસરવાના વેગને આધિન થતાં બંધ પડીએ છીએ. મંડળરૂપે એકત્ર થયેલા મનુષ્યો ઉપર આ અનુકરણના ઘોતનની અસર તુર્તજ થાય છે. મંડળના પાંચ માણસો ઉશ્કેરાય એટલે બાકીના તમામ ઉશ્કેરાઇ જાય છે. એક જણે “ હા ” કહી કે બીજાએ “ હા ”ના સુરમાં પોતાનો સુર મેળવવા મંડી જાય છે એક જણે નાકરસુયક માથું ધુણાવ્યું કે તુર્તજ બધા તેમ કરવા લાગી જાય છે. ટોળામાં પ્રગટેલા વેગને આધિન ન થવું એટલી શક્તિ ભાગ્યેજ કોઇમાં જોવામાં આવે છે એમ હોવામાં બીજી કાંઈજ નહીં પણ લોકો પોતાની સ્વતંત્ર બુદ્ધિશક્તિનો ઉપયોગ કરતા થયા નથી. તમે પોતે હવે ક્યાંસુધી એ ટોળાની લાવનાને વશ રહેવા માગો છો? બીજાએ કશું એટલે તમારે પણ તેમજ કરવું એવી અંધ અનુકરણ સંજ્ઞાને ક્યાંસુધી અનુસરશો? એ અનુકરણશીલતાના ઘોતનરૂપી ગાઢ ધુમસને તમારા પોતાના વિવેકના પ્રબળ પ્રકાશથી વિખેરી નાખવા કટીબદ્ધ બનો. તમારી પોતાની પ્રવૃત્તિ શું હોવી જોઇએ એનો નિર્ણય તમે આસપાસના જનમંડળની પ્રવૃત્તિના ધોરણે નકી કરવાને બદલે તમારો આત્મઅધિકાર જોઈ વિચારી નકી કરો. તમારા વિકાસની હદ, તમારી પ્રકૃતિનું બંધારણ, તમારા સંયોગો બુદ્ધિવિકાસ, એ વિગેરે લક્ષ્યમાં લઇ તમારા આચરણનું સ્વરૂપ ઘડો, તમારા પોતાના સંબંધે વિચારવાનું, ન્યાય આપવાનું અને નિર્ણય કરવાનું તમે પોતેજ હાથમાં રાખો.

ઘોતનનું ત્રીજું સ્વરૂપ આપણા અંતઃકરણમાં ઘણાકાળ પૂર્વેથી ચાલ્યા આવતા વળગણોનું (associations) છે. આપણા માંહેના ઘણાખરાએ એમ માની લીધું હોય છે કે, અમુક પ્રકારના પોશાક સાથે અમુક પ્રકારના ગુણો હોવાનું માની લેવામાં આવે છે. આવા પ્રકારના ઘોતનથી દુનીયામાં અનેક પ્રવાંચના અને ઠગબાજીઓ નહીં રહેલી જોવામાં આવે છે. આવા ઘોતનના પ્રચારનો લાભ લઇને ઘણા ધુર્ત મનુષ્યો એવા પ્રકારના બાહ્ય આચરણો, પરિવેશો ધારણ કરે છે, અને ભોળા લોકો તે બનાવટી મુદ્દાને સાચી વસ્તુ રૂપે માની લેવાની ભૂલ કરે છે, ઉપરના દેખાવને અને આભ્યંતર કીમતને કશો ધાતુગત સંબંધ નથી. પણ ઘણા કાળથી અમુક બાહ્ય દેખાવ સાથે આપણે અમુક આંતરીક કીમતને કદપેદી હોવાથી તેના પ્રભાવથી આપણે છેતરાઇએ છીએ. પદાર્થ અને પડછાયા વચ્ચેનો ભેદ પારખી શકતા નથી. બાહ્ય રૂપક અથવા ચિહ્નને ખરી વસ્તુ માની તેવા રૂપે નીભારીએ છીએ. તે સાથે અમુક પ્રકારની ચેષ્ટાઓ, હાવભાવ, શબ્દો, સ્વરો વિગેરે સાથે

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

અમુક પ્રકારની લાગણીઓને સંબંધ હોય છે. વક્તાઓ અને ઉપદેશકોમાં જન-મંડળ ઉપર અસર ઉપજાવવાની શક્તિનું ગુપ્ત રહસ્ય એમાં રહેલું છે. શ્રોતૃવર્ગમાં જે લાગણી ઉપજાવવા તેમની ઇચ્છા હોય છે તે લાગણી તેઓ કેવા પ્રકારની ચેષ્ટાઓથી, શબ્દોથી અને સ્વરભંગીથી ઉપજાવી શકશે તે તેઓ જાણતા હોય છે, અને ઘોતનને વશ બનેલા સમાજના અંતઃકરણ ઉપર તેઓ ધારેલી લાગણી ઉપજાવી શકે છે, આપણા મનોમય બંધારણ રૂપી હારમોનીયમમાંથી તેઓ ધારે તે સૂર પ્રકટાવી શકે છે. કેમકે કંઈ કળમાંથી કયો સૂર પ્રકટે છે તેઓ તે જાણતા હોય છે.

તેજ પ્રમાણે અમુક પ્રકારના બાહ્ય દૃશ્યો અને પદાર્થોને પણ આપણી અમુક પ્રકારની લાગણીઓ અને આવેગો સાથે એવો સંબંધ હોય છે કે તે તે દૃશ્ય અથવા પદાર્થના સદ્ભાવ સાથે તે તે લાગણીઓ અને આવેગોનો અવિર્ભાવ થાય જ છે. વાચક વર્ગને આ વાતના ઉદાહરણોની અપેક્ષા હોવાનું અમે માનતા નથી. કેમકે આપણા નીત્યના જીવનમાં એવી હકીકતો આપણને સંકટો વાર અનુભવ થયાજ કરે છે. વિશ્વ રૂપકમય છે. કાળો રંગ શોક સાથે, કાષાય રંગ વિરાગ સાથે, મકાન ઉપરના કળશ અને ધજા દેવાલય સાથે સંકળાએલા જ હોય છે. ટુંકામાં વિશ્વના પ્રત્યેક પદાર્થો આપણા મનમાં અમુક ચોક્કસ ભાવો સાથે સંબંધ ધરાવતા હોય છે. આ પ્રકારનો બાહ્યનો આંતર સ્વરૂપ સાથેનો સંબંધ જે આપણા મનમાં નિહાયે જાય છે તે ઘોતનના પ્રભાવથીજ છે. આપણે જ્યાંસુધી તેનું સ્વરૂપ સમજીને ટસોટીઓની પરીક્ષા કરીને તે ઘોતનની અસર નીવારી શકીએ નહીં ત્યાંસુધી આપણું અંતઃકરણ એક નિર્જીવ ક્ષેત્રોત્ત્રાક જેવું ચંત્રવત રહે છે. જે પ્રકારનું રેકર્ડ એ ક્ષેત્રોત્ત્રાક ઉપર મુકવામાં આવે તેવો સુર આપણું અંતઃકરણ કાઢે છે.

આ ઘોતનની અસરથી મુક્ત થવાનો રસ્તો એકજ છે અને તે એજ કે એ ઘોતનનું સ્વરૂપ સમજવું. જે નિયમે તે કાર્ય કરે છે તે નિયમ જાણવો. અમુક બાહ્ય પદાર્થો, સંયોગો અથવા રૂપકોથી કોઈ પ્રકારની આંતરીક સ્થિતિનો આપણામાં ઉદ્ભવ થવા ન દેવો. આમ જ્યારે થશે ત્યારેજ ઘોતનના નિમિત્તો સામે તમે તમારું રક્ષણ કરી શકશો અને તમારા આત્માને સમજાવી શકશો કે “આ તો એક પ્રકારનું ઘોતન છે. છેતરાવાની જરૂર નથી.” નિયમ સમજ્યા પછી તમે તમારી આસપાસ તમારા આત્મવિકાસને અનુકુળ ઘોતનોના નિમિત્તો રાખી શકશો અને તે દ્વારા તમારામાં જે કાંઈ ઉત્તમોત્તમ વિશિષ્ટતા રહેલી છે તેને બહાર લાવી શકશો. હિમેશાં સ્મૃતિમાં રહેતું જોઈએ કે પ્રત્યેક નિયમ બે ધારવાળી તલવાર જેવો છે. સારી અને માઠી બન્ને અસર તે ઉપજાવી શકે છે. પરંતુ નિયમના સ્વરૂપને સમજ્યા પછી તેની વિપરીત અસર સામે આપણે આપણું રક્ષણ કરી શકવા ઉપરાંત, તેમાંથી લાભદાયક તત્વનો આપણા સંબંધે ઉપયોગ કરી શકીએ છીએ.

માનસ ઘોતન.

૬૯

ઘોતનનો ચોથો પ્રકાર પુનરાવર્તનનો છે. એક ને એક વાત પુનઃ પુનઃ સાંભળવાથી, જોવાથી કે અનુભવવાથી તેને ખરી માન્યા શીવાય ચાલતુંજ નથી. પુનરીકરણ થવાથી એ ઘોતનમાં નવું બળ આવતું જાય છે. તમારા અથવા પારકા સંબંધે તમે એક જુદી વાત ઘણા માણસોને હમેશ કહેતા રહેશો તો કેટલાક કાળે તે વાત જુદી હોવાનું તમે પોતે પણ ભૂલી જશો અને તેને સાચા રૂપે માનવા લાગશો. આપણું આંતર મન સંસ્કારોને ગ્રહણ કરવા હમેશા તત્પર રહે છે અને એક વખત તે ગ્રહણ થયા પછી પુનઃ પુનઃ તેના તે સંસ્કારનું સિંચન થાય તો તે સંસ્કાર ઘણો ગાઢ અને પ્રબળ બનતો જાય છે. પોતપોતાના સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતોનું સાચાપણું પ્રત્યેક સંપ્રદાયના અનુયાયી વર્ગને સચોટપણે લાગે છે તેનું કારણ એજ હોય છે કે તેમણે તે સિદ્ધાંતોનું પુનઃ પુનઃ એટલી બધી વાર શ્રવણ કર્યું હોય છે. જાહેરખબર ફેલાવનારાઓ આ ઘોતનના સ્વરૂપને સારી રીતે સમજતા હોય છે તેથી તેઓ એકની એક હકીકત જુદા જુદા રૂપે હમેશ આપણી દૃષ્ટિ તળે લાવે છે, અને હમેશના પરિચયથી એ જાહેરખબરની હકીકતનું ખરાપણું આપણા અંતઃકરણ ઉપર ચોટી જાય છે. “પીઅર્સને સાબુ સર્વ શ્રેષ્ઠ છે” એવી જાહેરખબર ખુબે ખાંચરે હમેશાં ઘણા કાળ સુધી ફેલાવી તેટલાજ કારણથી લોકોમાં તે શ્રેષ્ઠ રૂપે સ્વીકારવા લાગ્યો છે. વાસ્તવીક રીતે તે શ્રેષ્ઠ છે કે કેમ તેનો બધા માણસો વિવેક-બુદ્ધિથી નિર્ણય કરતા નથી. કેમકે જાહેરખબર ફેલાવનારાઓ એમ સમજે છે કે જનસમાજનો મોટો ભાગ આ પુનરાવર્તનના ઘોતનના ગુલામો છે. રોજ એકની એક વાત તેમના ધ્યાન તળે લાવતા રહેશું તો તેમને તે વાત ખરા રૂપે સ્વીકાર્યા વીના ચાલે તેમ નથીજ.

આ ઘોતનના સ્વરૂપના જ્ઞાનને આપણા આત્મવિકાસ સાથે અત્યંત નિકટનો સંબંધ છે. જ્યાંસુધી આપણે અમુક પ્રકારના નિમિત્તોની અસરને આધિન છીએ ત્યાંસુધી આપણે સ્વતંત્ર નથી પણ પરતંત્ર છીએ. ત્યાંસુધી આપણા વિવેકના (જ્ઞાન) ચક્ષુઓ હજી ઉઘડેલા હોતા નથી. આપણે આપણું સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ વિકસાવવું જોઈએ અને જે પ્રકારના ઘોતનોમાં આપણી ઉન્નતિનો સંકેત રહેલો હોય તેનેજ સ્વીકારવા શીખવું જોઈએ. નિયમને સમજીને તેનો લાભ ઉઠાવવો જોઈએ. અને તેની માઠી અસર થતી હોય તો બચવું જોઈએ. સમાહિત ચિતવાળા યોગી પુરૂષોના અંતઃકરણો, ઉપર વર્ણવેલા ઘોતનને આધિન હોતા નથી. કેમકે તેઓ તેનું સ્વરૂપ સમજેલા હોય છે. નાટકની રંગભૂમિ ઉપર સ્ત્રીનો પોશાક ધારણ કરીને આવેલ પુરૂષની એકદીંગ જેમ વિવેકી પુરૂષોમાં કામભાવ ઉપજાવી શકે નહી તેમ જ્ઞાની પુરૂષોમાં નિમિત્તોનું પ્રબળપણું કશી અસર ઉપજાવી શકતું નથી. આથી તમે તમારું સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ જ્ઞાની પુરૂષોની જેમ પ્રકટાવવા ઉત્સુક બનો. અને નિમિત્તોની અસરના પગલે પગલે ગુલામ થતા બંધ પડો. (અધ્યાયી).

સ્વાશ્રયી બનો.

લે,—વિકૃલ્લક્ષ મૂળચંદ શાહ. બી. એ.

“ Self-reliance is the first secret of Success. ”

EMERSON.

“ આત્મ-શ્રદ્ધા અથવા સ્વાશ્રય વિજયનું પ્રથમ રહસ્ય છે. ”

એમર્સન.

પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં સ્વતંત્ર અને સ્વાશ્રયી બનવાની નૈસર્ગિક શક્તિ રહેલી છે; તથાપિ પોતાના પગ ઉપર ઉભા રહેવાની ઉક્ત શક્તિને માત્ર થોડા મનુષ્યો જ કેળવે છે. અન્ય માણસો પર આધાર રાખવાનું, તેઓનું અનુકરણ કરવાનું, બીજાઓને આપણા વતી યોજનાઓ ઘડવા દેવાનું, વિચાર તથા કાર્ય કરવા દેવાનું કાર્ય અત્યંત રહેલું છે. આપણા દેશના લોકોનો એક ખાસ દોષ એ છે કે જો કોઈ મનુષ્ય અમુક દિશામાં વા ક્ષેત્રમાં ઉપયોગી નીવડે એવી ઉચ્ચ કોટિની પ્રજ્ઞા ધરાવતો નથી તો તે પોતામાં જે કંઈ રહેલું હોય છે તેનો ઉચિત ઉપયોગ કરવાનું અયોગ્ય ધારે છે.

તમે નેતા અથવા નાયક થવાને જન્મ્યા નથી તેથી આશ્રયી અને પરતંત્ર થવાને જન્મ્યા છો એવો ઘડીભર પણ વિચાર ન કરો. તમારામાં નાયક બનવાને યોગ્ય મહાન ગુણો નથી તેનો અર્થ એમ નથી કે તમારામાં જે કંઈ શક્તિ ન્યુનાધિક પ્રમાણમાં રહેલી છે તેનો વિકાસ ન કરવો જોઈએ. જ્યાં સુધી આપણે કસોટીના પ્રસંગોમાં મૂકાતા નથી ત્યાં સુધી આપણામાં જે શક્તિઓ ગૂઢ રહેલી છે તેનાથી અલણ રહીએ છીએ. જેઓ દેખાવમાં કુદરતી રીતે નાયક થવાને લાયક ન હોય, જેઓએ તેઓના જીવનના આરંભકાળમાં સ્વાશ્રયનું ઝાંખું દર્શન કરાવ્યું હોય છે, એવા લોકો પ્રાંતે મહાન નેતાઓ તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામ્યા હોય છે. આવા નેતાઓ કોઈનું અનુકરણ કરતા નથી; તેઓ જનસમુદાયના વિચારોનું પ્રતિબિંબ માત્ર પાડતા નથી; પરંતુ તેઓ પોતે વિચાર કરે છે. તેઓ પોતાનો કાર્યક્રમ રચે છે અને તદનુસાર કાર્ય બજાવે છે. મનુષ્ય જાતિનો મોટો ભાગ તો વસ્તીપત્રકના આંકડાઓમાં માત્ર વધારો કરે છે; પરંતુ ઘણા થોડા ભાગજ સ્વાશ્રયી હોય છે અને પોતાના સહચારીઓ કરતાં આગળ વધેલો અને વધતો હોય છે.

તમે જે માણસોને જુઓ છો અથવા જેના પરિચયમાં આવો છો તેમાંથી ઘણા ખરા કોઈ અન્ય વ્યક્તિ અથવા વસ્તુ પર આધાર રાખનારા હોય છે. કેટલાક લોકો પોતાના દ્રવ્ય પર આધાર રાખે છે, તો કોઈ પોતાના મિત્રો પર આધાર રાખે છે. કેટલાક લોકો પોતાની પદવી અથવા સામાજિક સંસ્થિતિ પર આધાર

સ્વાશ્રયી બનો.

૭૧

રાખી રહેલા હોય છે. પરંતુ આપણે ભાગ્યેજ એવા કોઈ માણસને જોઈએ છીએ કે જે પોતાના પગ ઉપરજ ઉભો રહે છે; જે પોતાના ગુણો ઉપર આધાર રાખી જીવન વહન કરતો હોય છે અને જે સ્વાશ્રયી હોય છે. જે લોકોએ આપણને સ્વાશ્રયી થતા અટકાવી દીધા હોય છે તેવા લોકોને આપણે લવિષ્યજીવનમાં કદિ ક્ષમા આપી શકતા નથી; કેમકે તેઓએ આપણો જન્મહુક્ક છીનવી લીધો છે. અમુક કાર્ય કેવી રીતે કરવું તે જ્યારે બાળકને તેનો પિતા સમજાવે છે ત્યારે તેને પૂર્ણ સંતોષ થતો નથી; પરંતુ જ્યારે તે પોતે કાર્ય કરવામાં વિજયી નીવડે છે ત્યારે તેનો મહેરો અનહદ આનંદથી હસતો જોઈએ છીએ. વિજયની આ નવીન લાગણીથી સ્વમાન અને સ્વાશ્રય દિવસાનુદિવસ વૃદ્ધિગત થાય છે.

કૌલેજની કેળવણી વ્યવહારિક શક્તિઓને વિકસાવવામાં સહાયભૂત થતી નથી. તે કારીગરોને માત્ર ઉપકરણોજ પૂરા પાડે છે. આ ઉપકરણોનો સદુપયોગ કરવાનું તેણે અનુભવની પાઠશાળામાં શીખવું જોઈએ. કેમકે અનુભવની પાઠશાળાથીજ મનુષ્યનું ચારિત્ર્ય વિકસવર થાય છે અને મનુષ્ય પોતાના કાર્યમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવાની કળા શીખે છે. શિષ્યોને સ્વાશ્રયી બનવાનું, તેઓની આત્મશક્તિનું નિરૂપણ કરવાનું અને પોતામાં શ્રદ્ધા રાખવાનું શિખવવામાં શિક્ષકનું શિક્ષકત્વ અને ગૌરવ છે. આમ કરવાથી તે લવિષ્યની પ્રજાની એક પ્રકારની મહાન સેવા બને છે. જે યુવક સ્વાશ્રયી બનવાને યત્ન કરતો નથી તે જીવનમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવાને અશક્ત નીવડે છે. પોતાને અન્ય મનુષ્યો દ્વારા મળતી સતત સહાયથી ચિરસ્થાયી લાભ થશે એમ માનવામાં મનુષ્યો મોટી ભૂલ કરે છે. તેવી માન્યતા એક પ્રકારનો ભ્રમ છે.

પ્રત્યેક યોગ્ય મહત્વાકાંક્ષાનું અંતિમ લક્ષ્યસ્થાન સામર્થ્ય અથવા શક્તિની પ્રાપ્તિ હોય છે, અને અનુકરણ અથવા પરતંત્રતાથી દૌર્બલ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. શક્તિ હંમેશાં સ્વોત્પન્ન અને સ્વવિકસિત હોય છે, કેમકે કસરતશાળામાં બેસી રહેવાથી અને આપણા વતી બીજા માણસોને કસરત કરવા દેવાથી આપણા શારીરિક બળમાં વધારો થઈ શકેજ નહિ. બીજા લોકો પર આશ્રય રાખવાની ટેવથી પોતાના પગ ઉપર ઉભા રહેવાની શક્તિનો જેટલો હાસ થાય છે તેટલો અન્ય કશાથી થતો નથી. જો તમે બીજા ઉપર આધાર રાખતા હશો તો તમે કદિ સામર્થ્યવાન અથવા પ્રયોજક બની શકશો નહિ. તમારા પોતાના પગ ઉપર ઉભા રહેતા શીખો, અથવા જગતમાં મહાન થવાની તમારી મહેચ્છાને સદાને માટે દાટી દો.

પોતાના બાળકોને લવિષ્યમાં મુશીબતો વેઠવી ન પડે એવા હેતુથી જે માણસો બાળકોને આઘાત ક્ષેત્રમાં મુકવાનો પ્રયાસ કરે છે તેઓ તેઓને અભણપણે બેબાબ અને આકૃત ભરેલા પ્રસંગોમાં મૂકે છે. આથી તે બાળકો જગતમાં આગળ વધવાને બદલે પાછા હઠશે એવો પૂરેપૂરો સંભવ રહે છે. જેટલું બળ બીજા પાસેથી મેળવી શકાય તેટલું મેળવવાને યુવાન માણસો યત્ન કરે છે. તેઓ સ્વા-

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવિક રીતે અનુકરણ કરનારા અને બીજા ઉપર આધાર રાખનારાજ હોય છે, અને તેઓ હંમેશાં તેવાજ રહેશે એમાં લેશ પણ સંદેહ નથી. જ્યાંસુધી તેઓને અવલંબન પુરું પાડવામાં આવે છે, ત્યાંસુધી તેઓને એકલા સ્વતઃ ચાલવાની વૃત્તિ થશે નહિ અને જ્યાંસુધી તમે તેઓને તમારા પર આધાર રાખવા દેશો ત્યાંસુધી તેઓ તમારી પર આધાર રાખતા અટકશે નહિ. જાતમહેનત અને સ્વાશ્રયથીજ બલ અને શક્તિઓનો સદા વિકાસ થાય છે.

આપણે જાતે પરિશ્રમ લેવાની જરૂર નથી, કેમકે આપણા માટે બીજા માણસો સઘળું કાર્ય કરે છે એવી લાગણી થવાથી અવિચ્છિન્ન યત્નમાં લાંગ પડે છે અને જાતમહેનત તથા સ્વાશ્રયનો સદંતર નાશ થાય છે. સંપૂર્ણતઃ નિરોગી શરીર સંપત્તિ ધરાવનારા યુવકોને બાહ્ય સહાય્યને માટે તિવ્ર ઈચ્છા રાખી બે હાથ જોડીને ઉભેલા જેતા અત્યંત ખેદ થાય છે.

તમારા પરિચયમાં આવનારા માણસોમાંથી કેટલા બધા કંઈક વસ્તુને માટે સર્વદા રાહ જોયા કરે છે તેનો તમે કદિ વિચાર કર્યો છે? તેમાંના ઘણાખરાને તો તે વસ્તુ કયી છે તેનું પણ જ્ઞાન હોતું નથી, છતાં પણ તેઓ કંઈક વસ્તુને માટે નિરંતર તલસ્પર્શ કરે છે, ગમે તે રીતે તે ‘કંઈક’ તેઓના પ્રતિ ખેંચાઈને આવશે, સંજોગોનો સુખદ સુયોગ થશે, એવું કંઈક બનશે કે જે વડે પોતાને માટે માર્ગ ખુલ્લો થશે, કોઈ તેઓને સાહાય્ય કરશે કે જેથી કરીને કેળવણી, લભ્ય તૈયારી અથવા સાધનો વગર તેઓ કોઈ પણ રીતે પ્રગતિમાન થઈ શકશે એવા એવા અનેક અનિર્દિષ્ટ વિચારો તેઓનાં હૃદયમાં સર્વદા રમ્યા કરતા હોય છે. કેટલાક લોકો પિતા તરફથી, ધનવાન પિતૃવ્ય અથવા માતૃલ તરફથી, અથવા કોઈ દૂરના સંબંધી તરફથી પ્રાપ્ત થનાર દ્રવ્યરૂપ સાહાય્યની રાહ જોતા હોય છે. વળી કેટલાક લોકો પોતાને સહાયભૂત થવાને ગહન ભાગ્ય યોગ, પ્રેરણા અથવા પ્રેતસાહનની પ્રતીક્ષા કરી રહ્યા હોય છે. જે મનુષ્યોને અન્ય લોકો તરફથી કોઈ પણ પ્રકારની મદદની, પ્રેરણાની અથવા સંપત્તિની રાહ જોવાની ટેવ પડી હોય છે એના લોકો જગતમાં કોઈ પણ ઉપયોગી કાર્ય કરવા શક્તિવાન થઈ શકતા નથી.

જે મનુષ્ય પોતાની જાતને બાહ્ય સહાય્યથી રહિત કરે છે, જે પોતાના અવલંબનને ફેડી દે છે, અને કેવળ પોતાના ઉપર જ આધાર રાખે છે તેને જ વિજયી બનવાનું સુભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. સ્વાશ્રયરૂપી કુચીથી વિજયપ્રાસાદનું દ્વાર ઉઘાડી શકાય છે. સ્વાશ્રયથી જ સ્વશક્તિનો આવિર્ભાવ અને વિસ્તાર થાય છે. અન્ય માણસો તરફથી સહાય્યની આશા રાખવાની ટેવથી વિજયપ્રાસાદના મુખ્ય આધારભૂત સ્વાશ્રયનો ઉચ્છેદ થાય છે. એક મહાન કંપનીના મુખ્ય કાર્યવાહકે હમણાં જ મને કહ્યું હતું કે હું મારા પુત્રને બીજા ધંધામાં જોડવા યત્ન કરું છું કે જ્યાં તેને

સ્વાશ્રયી બનો.

૭૩

કઠિન સંયોગોમાંથી પસાર થવું પડે. તેણે પોતાના પુત્રને પોતાની સાથે જોડવા ઇચ્છ્યું નહિ, કેમકે તેને લાયક લાગ્યો કે તે કદાચ તેના પર આધાર રાખે અથવા તેના તરફથી ખાસ મહેરબાનીની આશા રાખે.

જેઓને પોતાના પિતા તરફથી અતિશય પરિપોષણ મળે છે, જેઓને ઇચ્છા-નુસાર વર્તવાની છુટ આપવામાં આવે છે તેઓ ભાગ્યે જ અતિ ઉપયોગી કાર્યો કરી પ્રકાશમાં આવી શકે છે. સ્વાશ્રયના નિરંતર થતા વિકાસથી જ બળ અને શ્રદ્ધા નિપ્પત્ત થાય છે. સ્વાશ્રયથી જ વિજય પ્રાપ્ત કરવાની શક્તિનો તથા સંગીન કાર્ય કરવાની શક્તિનો વિકાસ થાય છે. બાળક પોતાના પિતાપર આધાર રાખી શકે છે અથવા પિતા તરફથી ખાસ મહેરબાનીની આશા રાખી શકે છે એવા સ્થળે તેને મૂકવો એ જોખમ ભરેલું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે કુબલું નહિ એવા અગાધ જલમાં તરતાં શીખવાનું શું મુશ્કેલી ભરેલું છે? જે સ્થળે જલ વિશેષ ઉંડું હોય છે, જ્યાં તરવાની વા કુબલાની જરૂર પડે એવું હોય છે. એવા સ્થળમાં તરવાનું વિશેષ ત્વરાથી શીખી શકાય છે. સંભવિત હોય ત્યારે આધાર રાખવો અને અગત્ય જણાય નહિ ત્યાંસુધી કાર્ય ન કરવું એ માનુષી સ્વભાવ છે, આપણા જીવનમાં ‘જોઈએ’ શબ્દથી આપણામાં રહેલી સર્વોત્કૃષ્ટ શક્તિઓ ઉત્તેજિત થઈ બહાર આવે છે.

પોતાના પિતા તરફથી હુમેશાં સાહાય્ય મળતી હોય છે ત્યારે જે બાળકો અતિ ઉપયોગના થતા નથી તેઓને જ્યારે પોતામાં રહેલી સામગ્રીપર આધાર રાખવાનું કહેવામાં આવે છે, જ્યારે તેઓને કાર્યમાં સફલતા વા નિષ્ફલતા મેળવવાની જરૂર પાડવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ અદ્ય સમયમાં આશ્ચર્યભૂત શક્તિ અથવા બલ ખતાવે છે એ સમાન્ય અનુભવનો વિષય છે, જે ક્ષણે તમે બીજા લોકો તરફથી સાહાય્ય મેળવવાનો યત્ન કરવાનું ત્યજી દેશો, સ્વતંત્ર સ્વાશ્રયી બનવાનો યત્ન કરશો કે તરતજ વિજયના માર્ગપર તમારું પ્રયાણ શરૂ થશે. તમે બાહ્ય સાહાય્યનો બહિષ્કાર કરશો કે તેજ ક્ષણે તમને અનુભૂત અને અપૂર્વ બલની સહજ પ્રાપ્તિ થશે.

આ જગતમાં સ્વમાન કરતાં ઘોષ વસ્તુને વિશેષ મૂલ્યવતી લેખવામાં આવતી નથી. અને બાહ્ય સાહાય્ય મેળવવાના પ્રયાસમાં તમે અત્ર તત્ર ભ્રમ્યા કરશો તો તમે તમારું સ્વમાન જાળવી શકવાના નથી એ ચોક્કસ છે. તમે સ્વાશ્રયી બનવાનો અને તમારી જાતને સ્વતંત્ર સ્થિતિમાં મૂકવાનો નિશ્ચયાત્મક સંકલ્પ કરશો તો તમે તમારી જાતને અપરિમિત નૂતન ચૈતન્ય અને બલથી સમન્વિત થયેલી આ-અત્યદ્ય સમયમાં જોવા સુભાગી થશો. બાહ્ય સાહાય્ય ક્વચિત આશીર્વાદરૂપ ભાસે, પરંતુ વસ્તુતઃ તે સ્વશક્તિ વિનાશક શાપ સમાન છે. જે લોકો તમને દ્રવ્યની

સાહાય્ય કરે છે તેઓ તમારા સાચા મિત્રો નથી; પરંતુ જેઓ તમને તમારા પોતાના ઉપર આધાર રાખવાની, તમારી પોતાની શક્તિ પર ઝાંખવાની, તમારી પોતાની જાતને સહાયભૂત થવાની આગ્રહયુક્ત જરૂર પાડે છે તેઓને જ તમારા ખરેખરા સહુદય સમજો. (અપૂર્ણ.)

જૈન બંધુઓને ખાસ ઉપયોગી સૂચનાઓ,

ઘણાએક જુના પુરાણા વખતથી દયાળુ જૈન પાંજરાપોળો સ્થાપીને ખોડાં, અપંગ અને અનાથ એવા પશુઓનું પાલન કરતાં આવ્યા છે અને જે કે પ્રથમ કરતા અત્યારની તેમની આર્થિક સ્થિતિ એટલી બધી સારી નથી તેમાં એકંદર ઘણાજ ઘટાડો થયેલો જણાય છે તો પણ તેઓ લાંબા શરમે નહિતો દયાની ખાતર પણ માની લીધેલા અને માથે પડેલા એ જોતોને ખેંચ્યાં કરે છે. એટલુંજ નહિ પણ પર્યુષણાદિ પર્વ પ્રસંગે પુષ્કળ દ્રવ્યના ઉધરાણા કરી કસાઈ લોકો પાસેથી પણ ઘણાએક પશુ પાંખીઓને છોડાવી પાંજરાપોળમાં મૂકી તેના ખર્ચમાં એક વધારો-કાર્યો કરે છે, આ બધાય ખર્ચોને તેમજ બીજાં કંઈક આગતુક ખર્ચને તેઓ ગમે તે રીતે પહોંચી વળે છે. સિદ્ધાન્ત માલ જમવા પાછળ લાભોના ખર્ચ તેમજ નાના મોટા મહોત્સવ નિમિત્તે પણ અઢળક ખર્ચ કરાય છે. આમ છુટ્ટી છવાય અનેક દિશાઓમાં જૈનોનાં દ્રવ્યનો પુષ્કળ વ્યય થાય છે, પરંતુ સ્વ સમાજનો ઉદ્ધાર થાય, સમાજની સ્થિતિ સર્વ રીતે સુધરે અને જે જૈન સમાજે પ્રથમ જાહોજલાલી કરી બતાવી પોતાનું એક છત્ર રાજ્ય સ્થાપ્યું હતું. તેવીજ નહિતો તેની કંઈ ઝાંખી થવા પામે એવી સમાજની સ્થિતિ સુધારવા માટે હવે જૈનોએ વિચાર પૂર્વક વિવેકથી ખાસ જરૂરી દિશામાંજ દ્રવ્યનો વ્યય કરવો જોઈએ. પાંજરાપોળો પાછળ જે સુમાર દ્રવ્યનો અને વખતનો વ્યય કરવા ઉપરાંત તનતોડ મહેનત કરવામાં આવે છે. તેમ છતાં તેના સાધ્ય અને હેતુનું અચોક્કસપણું રહી જવાથી તથા વ્યવસ્થાની પૂરેપૂરી ખામીથી તેનાથી ભાગ્યેજ કોઈને સંતોષ ઉપજતો હશે. બાકી તેના જે પરિણામો વખતો વખત બહાર આવતાં સંભળાય છે, તેથી ખેદતો અનેક સહુદય જનોને પેદા થતો હશેજ. તે પશુ પાંખીઓ કરતાં અસંખ્ય ગુણી ચઢતી પંક્તિના લેખાતા મનુષ્યો તરફ એટલી અનુકંપા કેમ દાખવવામાં આવતી નથી? સામાન્યતઃ માનવજાતમાં પશુ કરતાં વધારે સમજ ગુણની કદર અને સદગુણનું અનુકરણ કરવા શક્તિ રહેલી છે તેની કોણ ના કહી શકશે? જે સીદ્ધાંતી સ્થિતિમાં આવી પડેલા સકળ માનવો ઉપર અનુકંપા કરવાનું બની ન

જૈન સમાજની દાઝ ધરનારને બે બોલ.

૭૫

શકે તો તેમાંના ખાસ આસ્તિકવર્ગ ઉપર અને તેમ પણ બની ન શકે તો સ્વધર્મી બંધુઓ ઉપર અનુકંપા શા માટે નથી આવતી ? જો કંઈ આવે છે તો તે પણ પંખીઓ ઉપર આવે છે એટલી બધી આવે છે ? તેમાં જેમ સહુ જૈનીઓ સ્વસ્વ શક્તિ અનુસારે ભાગ રસભેર લે છે તેમ આ સ્વધર્મી બંધુઓની સ્થિતિ સુધારવા અને તેમને ઉચી પકિત ઉપર મૂકવા લે છે ખરા ? નહિજ. તો તેમનામાં શ્રાવક યોગ્ય શ્રદ્ધા, વિવેક અને કરણી રહેલી શી રીતે માનવી ? અરૂં જોતાં તો સ્વધર્મી બંધુઓ પ્રત્યે કેવળ અનુકંપા-દયાજ નહિ પણ પૂર્ણ પ્રેમ સક્રિય ભાવવાળું વર્તન રાખી તેમનો ઉદ્ધાર કરવા કટિબદ્ધ રહેવું જોઈએ તોજ શ્રાવકપણાની સફળતા થાય તેમ છે.

ઈતિશમ.

પાંજરાપોળ પ્રમુખ જીવ દયાની સંસ્થાઓ આશ્રી કંઈક

આ સંબંધમાં કંઈક વ્યવહારૂ સૂચના કરી શકાય એમ છે. લૂલાં લંગડાં અપંગ કે કેવળ અશક્ત પશુઓનેજ પાંજરાપોળમાં જરૂરી રક્ષણ મળે. સશક્ત કે સગળ જાનવરોનો ખાસ તથાપ્રકારના દુષ્કાળાદિક કારણ વગર સંત્રક ન કરાય તેમાં પણ યોગ્ય વ્યવસ્થા અવશ્ય હોવી જોઈએ. રક્ષણ માટે રાખેલા જાનવરોનો વ્યવસ્થા : ૧ ખામીથી નકામો વિનાશ થવો ન જોઈએ. વ્યવસ્થાની ખામીથી પૈસાનો ખર્ચ પણ નકામો થવા ઉપરાંત લોકવિશ્વાસ લંગ થવા પામે છે, કેમકે લોકો જે પૈસા આપે છે તે તેનો સદુપયોગ કરવા માટેજ; તે તેમજ થવો જોઈએ એટલુંજ નહિ પણ આવાં કામ સહુ જૈન તેમજ જૈનેતર સમુદાયની સરખી દીક્ષાઓથી વિવેકપૂર્વક ચાલે એમ સારું. આ ઉપરાંત જૈનોએ બીજી ઘણુંએક મહત્વનું કાર્ય પોતાનાજ પગ ઉપર ઉભા રહીને કરવાનું હોય છે. તે માટે પુષ્કળ નાણાંની જરૂર છે. જૂદી જૂદી જાતની જરૂરી કેળવણીને જૈન આલમમાં બહોળો પ્રચાર કરવાની અનિવાર્ય જરૂર છે. તેમાં સહુ જૈનબંધુઓએ ઉદાર દીક્ષથી ભોગ આપવો જોઈએ એમ કરવાથી બહુ સુંદર કળ-પરિણામ મેળવી શકાશે અને ઘણાએક બીજાં સારાં કામ પણ એથી એનાયતે સાધી શકાશે.

ઈતિશમ.

લે૦—મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

જૈન સમાજની દાઝ હૈયે ધરનારને બે બોલ.

જૈન સંવેતાંબરોની બહોળી વસ્તી કાઠીયાવાડ તથા ગુજરાતના જૂદા જૂદા વિભાગોમાં બહોળે ભાગે વસેલી જણાય છે, તેમજ કર્ણ-ત્રાગડ અને મારવાડ તથા માળવા તરફ પણ જૈનોની પુષ્કળ વસ્તી આવેલી છે. ચાલુ વર્ષમાં વૃષ્ટિની

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખામીથી ઘણા જૈન કુટુંબો એક અથવા બીજી રીતે કંદેહી સ્થિતિમાં આવ્યા હશે તેમાં પણ હદ ઉપરાંત રોગચાળા અને મોંઘવારીની હાડમારી તો જૂદીજ. આવી ભયંકર સ્થિતિમાં ઉદ્ધાર શ્રીમંતોએ પોતાના પુન્યોપાર્જિત દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવો ઉચિત જ લેખાય. જેમના આધારે અનેક ધર્મકાર્યો અવલંબી રહે છે તે જૈન કુટુંબોનાં જીવન ટકાવી રાખવા સુસજ્જનોએ દીર્ઘદ્રષ્ટિ વાપરી યોગ્ય પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આનંદજી કડ્યાણુજીની પેઢીમાં તેમજ અન્યત્ર જ્યાં જ્યાં આવા ખાતામાં વાપરી શકાય એવી રકમો અનામત કે વ્યાજ પડી હોય તેનો વખતસર ઉપયોગ કરવામાં ન આવે તો પછી તે રકમો શા કામની ! વ્યાજ ઉપજાવી મૂળમાં વધારો કરી ખુશી થવા જેવી ખોટી વાણીયા વિદ્યા તજી દઈ, વ્યાજ સહિત મૂળ પણ અણીના વખતે વિવેકથી ખચી તે મૂળના મૂળરૂપ (જીવન) ને ટકાવી રાખવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ એનુંજ નામ ખર્ચ ઉત્પાદક દ્રવ્ય કહી કે લેખી શકાય. અમૂલ્ય જીવનો નષ્ટ થયા પછી દ્રવ્યના ગમે તેટલા ઢગ હોય તોપણ તે શા કામના ગણાય ? અરે પશુઓ કરતાં અસંખ્યગણું ઉપયોગી મનુષ્યજીવન ટકાવી રાખવા જરૂર જૈનમંદુઓએ પોતપોતાની બનતી મદદ કરવી જોઈએ.

લે૦-સુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ

મુકીણ.

આપણા પરમપૂજ્ય પવિત્ર આળુ તીર્થના આપણા ભવ્ય દેવાલયોમાં કોઈ પણ શખસ બુટ પહેરીને પ્રવેશ ન કરી શકે તેવો ઠરાવ તે પ્રદેશના એજન્ટ ટુ ધી ગવરનર મી૦ કોલવીન સાહેબે તે વખતના નામદાર વાઈસરોયની પરવાનગીથી કરી આપેલો છતાં તેજ ઠરાવનું ઉલંઘન કરી હાલના ત્યાં આવેલા મે. એજન્ટ ટુ ધી ગવરનર અને એક બીજા યુરોપીયન અધિકારીએ બુટ સહિત દેરાશરમાં પ્રવેશ કર્યો છે એવા ખબર સર્વત્ર ફેલાતા સમગ્ર જૈન કોમની લાગણી અત્યંત દુખાણી છે. આ સંબંધમાં મુંબઈ જૈન કોનફરન્સ એપ્રિલ તરફથી નામદાર વાઈસરોય સાહેબ ઉપર તાર કરવામાં આવ્યો છે. દરેક ગામના જૈન સંઘોએ તે ગામતમાં પોતાની સહાનુભૂતિ તારપત્ર દ્વારા જણાવવાની જરૂર ખાસ છે.

અંથાવલોકન.

૭૭

અંથાવલોકન.

૧-કર્મગ્રંથ પહેલો, ૨-કર્મગ્રંથ બીજો, ૩-ત્રીકાગો પ્રશ્નોત્તર (ઇંગ્લીશ) ૪-Some Distinguished Jain—આ ચાર ગ્રંથો શ્રી આત્મા-રામજી જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ-આગ્રા તરફથી લેટ મળ્યા છે. પ્રથમના બંને ગ્રંથો કર્મગ્રંથ વિષયના છે, જે મૂળ સાથે હિંદીમાં ભાષાંતર છે. બંગાળા-મારવાડ અને પંજાબ દેશ કે જ્યાં ગુજરાતી ભાષાના અપરિચિત જૈન બંધુઓ હોવાથી હિંદીમાં ભાષાંતર આપી તેની જરૂરીયાત પુરી પાડી છે. હાલમાં આ સંસ્થા આવા અનેક તત્ત્વજ્ઞાનના ઉપયોગી ગ્રંથો હિંદી ભાષામાં પ્રગટ કરી જૈન સાહિત્યને પ્રકાશમાં લાવે છે. પ્રથમ કર્મગ્રંથમાં કર્મવાદનું મન્તવ્ય, કર્મવાદ ઉપર થનારા આક્ષેપો અને તેનું સમાધાન, વ્યવહાર અને પરમાર્થમાં કર્મવાદની ઉપયોગીતા, કર્મવાદનો સમુત્થાનકાળ અને તેનો સાધ્ય, કર્મશાસ્ત્રનો પરિચય, કર્મશાસ્ત્રમાં શરીર, ભાષા ઇન્દ્રિય આદિપર વિચાર, કર્મશાસ્ત્રનો અધ્યાત્મશાસ્ત્રપત્ન, અને વિષયપ્રવેશ એ વિષયો ઉપર અનુવાદકે ઘણુંજ સરલ અને બાણુવા યોગ્ય વિવેચન કર્યું છે, કે જેનું વાંચન કર્યા પછી ગ્રંથમાં પ્રવેશ કરનારને ઘણી સુગમતા થાય છે. ભાષાંતરમાં ગાથાના અર્થ સાથે ભાવાર્થ આપવાથી સમજનારને કે વાચકને સહેલાઈથી જ્ઞાન થાય છે. છેવટે શ્વેતાંબર તથા દિગંબર સમુદાયના કર્મગ્રંથોમાં કયાં કયાં ફરક છે તે પણ બતાવ્યું છે અને ત્યારબાદ આ ગ્રંથમાં આવેલ પારિભાષિક શબ્દોનો દોષ પ્રાકૃત-સંસ્કૃત અને હિંદિ એ ત્રણ ભાષામાં આપવામાં આવ્યો છે અને કર્મ વિષયક ગ્રંથો શ્વેતાંબર સમાજમાં કયા કયા હાલ પ્રચલિત છે તે જણાવી પ્રથમ કર્મગ્રંથનું પુસ્તક સંપૂર્ણ કર્યું છે.

બીજા કર્મ ગ્રંથમાં પ્રથમ ગુણસ્થાનનું ટુંક સ્વરૂપ આપી ગ્રંથની શરૂઆત કરી છે, જેમાં કેટલાક યંત્રો પણ આપવામાં આવ્યા છે. આ ગ્રંથમાં પણ છેવટે ઉપર મુજબ શબ્દ દોષ આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથમાં દરેક સ્થળે અર્થ સાથે ભાવાર્થ આપી બહુજ સ્ફૂટ ભાષાંતર કરવામાં આવેલ છે અને બંને ગ્રંથમાં છેવટ મૂળ ગાથાઓ પણ આપવામાં આવેલ છે. નવીન પદ્ધતિ પ્રમાણે કરવામાં આવેલ આ ભાષાંતર ઘણુંજ સરલ થયેલ હોવાથી તત્ત્વજ્ઞાનના ગ્રંથોનું આવી પદ્ધતિપર ભાષાંતર કરવામાં આવે તો જનસમાજને બહુજ ઉપયોગી થાય એમ અમો માનીએ છીએ.

૩ ત્રીજો ગ્રંથ ત્રિકાગો પ્રશ્નોત્તર જે કે શ્રીમાન વિજયાનંદસૂરિની કૃતિનો આ ગ્રંથ હિંદિમાં છપાયેલ છે, જેનું આ ઇંગ્લીશમાં ભાષાંતર છે. જૈનતર ૩

૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુરોપી પ્રજાની દૃષ્ટિએ આવા ગ્રંથો આવે તે ઇચ્છવા યોગ્ય હોવાથી આવા બીજા ગ્રંથોના ઇંગ્લીશ ભાષાંતરો થવાથી જૈનદર્શનની મહત્વતા જૈનેતર દર્શનોમાં વધે અને જૈનદર્શનના વિશાળ સાહિત્ય માટે તેઓ આશ્ચર્ય થાય તે સ્વભાવિક છે.

૪ ચોથો ગ્રંથ કેટલાક પ્રસિદ્ધ પુરૂષોના જીવનવૃત્તાંત ટુંકમાં ઇંગ્લીશમાં આપવામાં આવેલ છે. જેમાં કેટલાક પુરૂષોના જીવનવૃત્તાંત પ્રસિદ્ધ અને કેટલાક જેવા કે ભામાશાહ, રતસોહલકારી, અજમેરના પ્રખ્યાત ધનરાજજી, અમરચંદજી સુરાણા વગેરે પ્રખ્યાત પુરૂષોના ચરિત્ર જે કે નવીન છે. જૈનોમાં પ્રખ્યાત પુરૂષોના આ ચરિત્રો જૈન કોમને અનુકરણ કરવા યોગ્ય અને જૈનેતર કોમમાં તે જાણુ થવાથી જૈન કોમની મહત્વતા દેખાડનારા છે. આવી રીતે આ ચારે ગ્રંથોની આ સંસ્થાએ કરેલ પ્રસિદ્ધિ ઉપયોગી હોવાથી જૈન સાહિત્યની વૃદ્ધિ થઈ છે. અમો આ કાર્ય માટે તેના કાર્યવાહકોને ધન્યવાદ આપવા સાથે તેમના કાર્યની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રીમાન મૂળચંદજી મહારાજના સુશિષ્ય

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમલસૂરિજીનો સ્વર્ગવાસ.

ઉક્ત શ્રીમાન આચાર્ય મહારાજ સુરત તાંબે ચારડોલી ગામમાં ટુંકા દિવસની બીમારી ભોગવી આ માસની શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ મહાત્મા ઘણા વર્ષોના દિક્ષીત હોવા સાથે કમસર પંન્યાસપદવી ગ્રહણ કર્યા પછી એ વર્ષ પહેલાં આચાર્યની પદવી પ્રાપ્ત કરેલી હતી. લઘુવયમાં ચારિત્ર ગૃહજી કચું હતું અને જાળખલચારી હતા. ચારિત્ર પાળવામાં ઉત્સુક અને ક્રિયાશીલ હતા. સ્વભાવે શાંત, હૃદય નિષ્કપટ, મીઠનસાર અને સરળ હતા, દરેક સ્થળે વિહાર કરી સતત ઉપદેશ કરતા હતા. આવા એક મુનિસ્તની જૈન કોમને ખરેખર ખોટ પડી છે. જેને માટે આ સભા અત્યંત ખેદ જાહેર કરે છે. આ મહાત્માના પવિત્ર આત્માને પરમશાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રીમાન મુનિમહારાજશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસરિના શિષ્ય શ્રીમદ્ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી ક્રાન્તવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજ ભાવનગરમાં આવતા માસની શુદ્ધ ૩ મંગળવારની રાત્રિના સવાઅગીયાર વાગે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. મુનિરાજશ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજ સંસારીપણે વળાના વતની અને ખાનદાન મહેતા કુટુંબના નામીરા હતા. બાલ્યાવસ્થાથી વૈરાગ્યવાસના ઉત્પન્ન થવાથી લઘુવયમાં એટલે સં. ૧૯૪૩ ની સાલમાં શ્રીમાન વિજયાનંદસૂરિ

વર્તમાન સમાચાર.

૭૮

પાસે ચારિત્ર ગૃહણ કર્યું હતું. અને પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય થયા હતા. તેઓશ્રી બાળશ્રદ્ધચારી હોવા સાથે દિક્ષાપર્યાય પણ ૩૧ વર્ષનો હતો, તેઓશ્રીએ છેવટ સુધી શુદ્ધ ચારિત્ર પાળવા સાથે ચારિત્રની ક્રિયામાં પણ ઉત્સુક હતા. આ મહાત્મામાં અસાધારણ ગુણ એ હતો કે કોઈ પણ આબાળ, દુર્લભ, ગ્લાન વગેરે કોઈ પણ મુનિરાજની હૃદયપૂર્વક વૈયાવચ્ચ કરતા હતા અને ગમે તેવા સંયોગોમાં પણ મીલનસાર થઈ જતા હતા. વૈયાવચ્ચ કરવાથી તીર્થંકર ગોત્ર અંધાય છે એમ શાસ્ત્રકારે જોમ કહ્યું છે તેમ તેઓ કહેતા હતા. જે સમુદાયના મુનિરાજને શ્રીમાન્ આત્મારાજ મહારાજના સમુદાયની સાથે અમુક વ્યવહાર રાખતા નહે તો સંબંધમાં આવતા નહોતા તેવા મુનિરાજનેત્રી પણ અંત વખતે વૈયાવચ્ચ સારવાર કરી સાથે સ્ત્રી તેઓની સાથે પણ મિલનસારપણું બતાવેલું જાહેર છે. ફટલાક ગામો કે જ્યાં દેવદ્રવ્યનું દેવું હતું તે તે ગામના સમુદાયને ઉપદેશથી પોતાની જાતમહેનતથી દેવદ્રવ્યનું રક્ષણ કરી તેમાંથી મુક્ત કરાવ્યા હતા.

જ્ઞાનોદ્ધાર ઉપર અરુખલિત પ્રેમ હતો જેને લઈને પ્રાચિન ગ્રંથો, હસ્તલિખિત ગ્રંથો, જાપેદા ગ્રંથો વગેરેના પોતાના ઘણા વખતના સુપ્રયત્નથી એક સારા લાંઝાર તૈયાર કર્યો હતો અને તે શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાને રક્ષણ માટે સુવ્યવસ્થા માટે સોંપ્યો છે.

જે વર્ષથી તેઓશ્રીના શરીરમાં સહેજસાજ માંદગી શરૂ થઈ હતી. થોડાવખતથી રોગે ભયંકર સ્વરૂપ લીધું હતું. વ્યાધિ અતિશય છતાં સમતા ભાવથી સહન કરતા હતા. છેવટ સુધી શાંતિ દેખાતી હતી. છેલ્લી વખતે પણ સમાધિપૂર્વક અર્હત પરમાત્માના નામેચ્ચાર સ્મરણ પૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. આવા મુનિ મહારાજના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજને એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. સલા પોતાની અત્યંત દીક્ષગીરી જાહેર કરે છે. છેવટે તેમના ચારિત્રના મુશિષ્ય મુનિરાજશ્રી જશવિજયજી મહારાજને ઉક્ત મહાત્માને સુપગલે સાલવા નમ્ર વિનંતિ કરે છે અને તે મહાત્માના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

પંચાસજી શ્રી મુક્તિવિમળજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ઉક્ત મહાત્મા ૨૫ વર્ષની લઘુ વયમાં ગયા માસમાં અમદાવાદમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ મુનિરાજ ધર્મના સારા અભ્યાસી અને ક્રિયાપાત્ર હતા. તેઓશ્રીની જીંદગી લંબાણી હોત તો તેઓ એક વિદ્વાન મુનિરાજ થાત એમ યોક્તા હતા. એમના ગચ્છમાં તેઓશ્રીની ન પુરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શેઠ લલ્લુભાઈ ધરમચંદ ઉદયચંદ ઝવેરીનો સ્વર્ગવાસ.

ધર્મનિષ્ઠ પ્રખ્યાત ઝવેરી શેઠ ધરમચંદ ઉદયચંદના જ્યેષ્ઠ પુત્ર, અંધુ લલ્લુભાઈ ધરમચંદ ૪૭ વર્ષની વયે તાવની બીમારીથી તા. ૨૮-૬-૧૯૧૪ ના રોજ પંચતવ પામ્યા છે. અંધુ લલ્લુભાઈ સ્વભાવે શાંત, સરસ, ઉદાર અને જૈન કોમની દાઝ દિલમાં ધરનાર એક નરરત્ન હતા. ઝવેરાતના ધંધામાં પૂર્ણ બાહોશ હોઈ મુંબઈ તેમજ અરબસ્તાન, વિલાયત, ફ્રાન્સ અમેરિકા આસ્ટ્રેલીયા

૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વગેરે દેશોમાં પેઢી સ્થાપી ઝવેરાતના ધંધામાં પોતાનું નામ મશહુર કર્યું હતું. અને સાથે અનેક દેશજંદુ અને ધર્મજંદુઓને તેવીજ સહાય આપી હતી. વળી ધાર્મિક અને બીજા બાબતોમાં પણ અનેક સંખ્યાવતો કરી મનુષ્યજન્મ સાર્થક કર્યું હતું. વળી હાલમાં બે વર્ષ પહેલાં ૩ ૬૦૦૦૦) સાઠ હજાર જેવી મોટી રકમ કાઢી પોતાના મરહુમ પિતાના નામથી કેળવણી ફંડની સ્થાપના કરી હતી. પોતાના લઘુ જંદુ શેઠ જીવણચંદલાઈ પણ કે જે સમાજસેવા અને બહેર સંખ્યાવત માટે સુપ્રસિદ્ધ છે. તેના દરેક કાર્ય અને વિચારને ઉત્સાહ સાથે સલાહકારક આ જંદુ લલ્લુભાઈના સ્વર્ગવાસથી તેમના કુટુંબને તેમની જ્ઞાતિ અને જેન સમાજને એક નરરત્નની ખોટ પડી છે તે માટે અમે અચારી દીલગીરી બહેર કરીએ છીએ. સાથે જંદુ જીવણચંદલાઈના માતૃશ્રી અને કુટુંબને દિલાસો આપવા સાથે તેમના આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

જંદુ ચીમનલાલ ડાહ્યાભાઈ દલાલ એમનો સ્વર્ગવાસ.

વડોદરા નિવાસી જંદુ ચીમનલાલ ડુમારે ૩૫ વર્ષની બરચુવાન વયે તાવની બીમારીથી પંદર દિવસ પહેલાં વડોદરા શહેરમાં આ દ્વાની દુનિયાનો ત્યાગ કરી ગયા છે. જંદુ ચીમનલાલ વડોદરા સ્ટેટમાં સરકારી સેન્દ્ર લાયબ્રેરીના આસીસ્ટન્ટ મેનેજર હતા. શ્રીમાન્ ગાયકવાડ સરકારના તેઓ પ્રતિષ્ઠા હતા. તેઓ જૈન સાહિત્યના ભક્ત અને શોખીન હોવાથી તેમના સ્વર્ગવાસથી જૈન કોમને એક સાહિત્ય શોધક નરરત્નની ખરેખરી ખોટ પડી છે. તેમના સાહિત્ય વિચાર રત્નોનો હાલ તો લય થયો છે. થોડો વખત થયા નામદાર ગાયકવાડ સરકારના ખરચે જૈન સાહિત્યને પ્રકાશમાં લાવવાનું તેમણે બીકું ઝડપ્યું હતું જે તેમના સ્વર્ગવાસથી તે માટે નહીં પુરી શકાય તેવી ખોટ હાલ તો તે પુરૂષ માટે પડી છે. જેસલમેર વગેરે મારવાડના બંડારોના રીપોર્ટ તેમની હૈયાતી હોત તો જે તૈયાર થાત અને તેમ થતા સ્વપરમતમાં જૈન સાહિત્ય પ્રકાશમાં આવત. તે જંદુ ચીમનલાલના અભાવથી હાલ તો ઢંકાઈ ગયેલું છે. અંતિમ વખતે સન્નિપાતમાં પણ સાહિત્ય સંબંધીજ માત્ર જેનું કવન હતું એવા સાહિત્યનર રત્નોનો સ્વર્ગવાસ થવાથી જૈન સમાજને એક ખરેખરા નરરત્નની ખોટ પડી છે તેઓ સ્વભાવે શાંત-માયાળુ અને હૃદયપ્રેમી હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી અમે દીલગીર છીએ. તેમના કુટુંબને દિલાસો દેવા સાથે તેમના આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

આ સભાના માનવંતા વાર્ષિક સભાસંદોને વિનંતિ.

આ સભાના સુત્ર વાર્ષિક સભાસંદોને તેઓની પાસે સભાસદ તરીકેના વાર્ષિક લવાજમની રકમ વસુલ કરતા ભેટની શુક મેમ્બરશીના લેણા પુરતી રકમના વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે, જે મહેરબાની કરી સ્વીકારી લેવું. આ વર્ષે આ સભાના સુત્ર વાર્ષિક સભાસંદોને ભેટની શુક સાથે શ્રી અક્ષયનિધિતપવિધિની શુક મળીને બે પુસ્તકનું વી. પી. કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

અમારી સમાનું જ્ઞાનોક્તિ ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

૧ ધર્માબ્યુદય નાટક, સુકતમુક્તાવળી. ૦-૪-૦	૨ પંચનિગ્રંથી પ્રજાપતિ તૃતીયપાદ- ૦-૪-૦
૩ રત્નશેખરી કથા. (પ્રાકૃત) ૦-૪-૦	સંગ્રહણી સટીક. ૦-૪-૦
૪ દાનપ્રદીપ. ૨-૦-૦	૫ બૃહત સંઘયણિ મોટી ટીકા. ૧-૧૨-૦
૬ શ્રાદ્ધવિધિ.	૭ પદ્મદર્શન સમુચ્ચય.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ. શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિસય ઠાણુ સટીક-શાહ યુનીકાલ યુગ્યંદ પાટણુવાળા તરફથી.
- ૩ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા. શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણુવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ ધર્મપરીક્ષા. જામનગરવાળી એન મણી ત.
- ૬ જૈન મેઘદૂત સટીક. ૮ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
- ૭ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ ૮ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક.
- ૧૦ અંતગડદશાંગ સૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજમબહેન તથા હરકોરબહેન તરફથી.
- ૧૧ શ્રી કદપસૂત્ર-કીરણાવળી. શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમના ધર્મ પતિ આઈ યુનીઆઈની દ્રવ્ય સહાયથી
- ૧૨ શ્રી ઉપાસકદશાંગ બુહારીવાળા શેઠ પીતાબરદાસ પનાજી.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાભૂત સટીક. ૨ ષટ્સ્થાનક સટીક.
- ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક. ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક. ૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સટીક.
- ૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૮ વિજ્ઞાપ્તિ સંગ્રહ.
- ૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય. ૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે.
- ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ અનુત્તરોન્વાઈસૂત્ર સટીક. ૨ નંદીસૂત્ર. શ્રીહરિમદ્સૂરિકૃત ટીકા સાથે.

(શુભર ભાષાંતર) શ્રીભગવતી સૂત્ર. (પ્રથમશુભ)

કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ ટપાલખર્ચ બુદ્ધ.

શ્રી જૈનધર્મનું ખરૂં જીવન સર્વજ્ઞ પ્રણીત સૂત્રો છે. આ ભારતવર્ષ ઉપર વિજયધ્વજ ફર-
કાવનાર આખા જૈન ધર્મની ઇમારત સૂત્રોના પાયા ઉપર જ રચાણી છે. ભગવાન શ્રી જિન-
પ્રભુની નીતિમય અને પવિત્ર આજ્ઞાઓ, ઉડા રહસ્યો અને સૂક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાન જાણવાના મુખ્ય સા-
ધન તેમના પવિત્ર સૂત્રોજ છે. ભગવાન શ્રી મહાવીરપ્રભુની વાણીની એક અક્ષર માત્રથી અનેક
અમૂલ્ય શિક્ષાઓના પ્રવાહો એ સૂત્રોમાંથી છુટે છે. સાંપ્રતકાલે જૈનોના પીસ્તાલીશ આગમે
કહેવાય તેની અંદર આ પાંચમાં અંગરૂપે ભગવતી સૂત્રની એક મહાન આગમ તરીકેની
મહુના થાય છે. આ મહાન સૂત્રમાં રચેલે રચેલે ઉત્તમ તત્ત્વજ્ઞાન ધર્મોપદેશ અને અધ્યાત્મ
વિદ્યાના મૂળ તત્ત્વોનું યથાર્થ પ્રતિપાદન કરેલું છે. મનુષ્ય જન્મમાં આવશ્ય, પ્રાપ્ત્ય અને
જ્ઞાતવ્ય શી વસ્તુ છે તેનો બોધ કરનાર આ એક સર્વોત્તમ ગ્રંથ ગણાયો છે. પૂર્વાચાર્યોના
કેટલાએક લેખોમાં કહ્યું છે કે, શ્રી મહાવીરપ્રભુ અને ગૌતમસ્વામીના પ્રશ્નોત્તરરૂપે ગ્રંથિત કરેલા
ભગવતીસૂત્રમાંથી કર્મપ્રકૃતિના સ્વરૂપ, તાર્ત્વિક સિદ્ધાંતો, આચાર્યધર્મો અને વિવિધ રહસ્યના
બોધો મળી શકે છે; તેથી આ મહાન ગ્રંથ સંસારસાગરથી તરવાને ઉત્તમ નૌકારૂપ, જૈન સંવેગી
મહાત્માઓને વિશ્રાંતિને માટે માનસરોવરરૂપ, અખંડ આત્મિક આનંદનો અનુભવ કરવાને
કલ્પવૃક્ષરૂપ અને અનાદિકાળના અજ્ઞાનરૂપ ગળેન્દ્રને દૂર કરવામાં કેસરીસિંહરૂપ કહેવાય છે.
આ પ્રથમ શતકના પહેલા ઉદ્દેશમાં કર્મના ચલનનો વિષય આવે છે તેની અંદર તે વિષે
નવ પ્રશ્નો કરવામાં આવ્યા છે. બીજો ઉદ્દેશ દુઃખ વિષયનો છે, જેમાં જીવે પોતે કરેલા દુઃખને
વેદના સંબંધી પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજો ઉદ્દેશ કાંક્ષા પ્રદેશનો છે; જેમાં જીવે
કરેલાં કાંક્ષામોહનીય કર્મના પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. ચોથો પ્રકૃતિનો ઉદ્દેશ છે;
જેમાં કર્મની પ્રકૃતિ-બેદના પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. પાંચમો ઉદ્દેશ પૃથ્વી સંબંધી
છે, જેમાં “પૃથ્વીઓ કેટલી છે?” એ પ્રશ્નનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે. છઠ્ઠો યાવત્ ઉદ્દેશ
છે, તેની અંદર કેટલા અવકાશને અંતરે સૂર્ય
રહેલો છે, તે સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે. સાતમા નૈરયિક ઉદ્દેશમાં નરકને વિષે ઉત્પન્ન
તાં નારકી સંબંધી નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે. આઠમા બાલ નામના ઉદ્દેશમાં “મનુષ્ય
એકાંત બાલક છે કે કેમ?” એ પ્રશ્નનું નિરાકરણ
કરવામાં આવ્યું છે. નવમા ગુરૂત્વના ઉદ્દેશમાં
“જીવો કેવી રીતે ગુરૂત્વ-ભારેપણાને પામે
છે?” ઇત્યાદિ પ્રશ્નોના નિર્ણય કરવામાં આવ્યો
છે અને દશમા ચલનાદિ ઉદ્દેશોમાં ચાલતું છે,
તે અચલિત છે. ચાલતું નથી. ઇત્યાદિ પ્રશ્નોના
નિર્ણય કરવામાં આવ્યો છે.

પુરૂષોત્તમ ગીગાભાઈ શાહ ભાવનગર.

Registered No. B. 431